

www.
www.
www.
www.

Ghaemiyeh

.com
.org
.net
.ir

تسبیح احادیث

پند علی قانصی مکہ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

منتخب احادیث عمره

نویسنده:

علی قاضی عسکر

ناشر چاپی:

مشعر

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۱۰	منتخب احادیث عمره
۱۰	مشخصات کتاب
۱۰	اشاره
۱۸	پیشگفتار
۲۲	عمره، حج اصغر
۲۲	عمره و جهاد
۲۳	بازارهای آخرت
۲۳	جمع دنیا و آخرت
۲۴	طول عمر
۲۵	وارد شدن به خداوند
۲۵	میهمان خداوند
۲۶	تأثیر سفر مکّه
۲۶	همنشینی با پیامبران
۲۷	تواضع و آمرزش گناه
۲۸	ریزش گناهان
۲۹	عمره کفاره گناهان
۳۰	پاداشت بهشت
۳۰	رهایی از تاریکی
۳۱	پذیرش دعا
۳۲	عمره آگاهانه
۳۳	برکات عمره
۳۴	عمره مردود

۳۴	عمره با مال حرام
۳۵	اخلاق عمره‌گزاران
۳۶	خوش رفتاری با همسفران
۳۶	عمره موفق
۳۷	تقسیم‌بندی حج‌گزاران
۳۸	تأثیر نیت
۳۸	اهداف نادرست
۳۹	مرگ در راه
۳۹	ایمن از عذاب
۴۰	عمره رجبیه
۴۱	عمره رمضان
۴۱	هر ماه یک عمره
۴۲	عمره‌های رسول خدا صلی الله علیه و آله
۴۲	آزار در راه
۴۳	تلبیه واقعی
۴۴	شعار حج
۴۴	عمره کامل
۴۵	فلسفه احرام
۴۶	ایمن از خشم خدا
۴۷	شناخت وظایف
۴۷	مکه حرم خدا و رسول
۴۸	آداب ورود به مسجد الحرام
۴۹	قصرهای بهشتی
۴۹	نماز جماعت در مسجد الحرام

۵۰	نماز در حرمین
۵۱	نامگذاری کعبه
۵۲	نگاه به کعبه
۵۲	پاداش نیکو
۵۳	لحظه حساس
۵۳	یکصد و بیست رحمت
۵۴	پایداری دین
۵۴	ارسال پرده کعبه
۵۵	امام زمان کنار کعبه
۵۵	برداشت ممنوع
۵۶	دست خدا در زمین
۵۶	استلام حجر
۵۷	رعايت اولويت
۵۸	مزاحمت ممنوع
۵۹	وظایف بانوان
۶۰	طوف و رهایی
۶۱	سخن کوتاه
۶۱	زنده کردن یاد خدا
۶۲	تأثیر نیت در عمل
۶۳	افتخار به طوف کنندگان
۶۳	احترام بدھکار
۶۴	کمک به همراهان
۶۴	مقام ابراهیم
۶۵	بنده درگاه

۶۶	آب شفابخش
۶۶	بهترین آب
۶۶	حجر اسماعیل
۶۷	هاجر و اسماعیل
۶۷	حطیم
۶۸	ملتزم
۶۹	مستجار
۶۹	رکن یمانی
۷۰	سعی صفا و مروه
۷۰	شفاعت فرشتگان
۷۱	هروله
۷۱	نشستن در راه
۷۲	ریزش نور
۷۲	اسرار حجّ
۷۳	تسوییح در مکّه
۷۴	وداع با کعبه
۷۴	نشانه قبولی
۷۵	زیارت رسول خدا
۷۵	حج با رسول خدا
۷۶	شفاعت در قیامت
۷۶	سلام فرشتگان
۷۷	نماز در مسجد النبی صلی الله علیه و آله
۷۸	جماعت اهل سنت
۷۸	رفتار با مسلمانان دیگر کشورها

۸۷	باغ بهشت
۸۸	سلام بر فاطمه علیها السلام
۸۹	زیارت شهیدان
۹۰	نماز در قبا
۹۰	زیارت امامان بقیع
۹۰	فلسفه زیارت
۹۱	کمک به خانواده عمره‌گزاران
۹۲	احترام به عمره‌گزاران
۹۲	تحوّل روحی
۹۲	گوارایتان باد
۹۴	درباره مرکز

منتخب احادیث عمره**مشخصات کتاب**

سرشناسه: قاضی عسگر، سید علی، ۱۳۲۵، گردآورنده
عنوان و نام پدیدآور: منتخب احادیث عمره / علی قاضی عسگر؛ تدوین مرکز تحقیقات حج.

مشخصات نشر: تهران: نشر مشعر، ۱۳۹۰.

مشخصات ظاهری: ۸۴ ص؛ ۱۹/۵ × ۱۱ س.م.

شابک: ۶۵۰۰ ریال: ۹۷۸-۹۶۴-۷۶۳۵-۱۳-۴

یادداشت: فارسی-عربی.

یادداشت: چاپ هفدهم.

یادداشت: کتابنامه به صورت زیرنویس.

موضوع: حج عمره — احادیث

شناسه افوده: حوزه نمایندگی ولی فقیه در امور حج و زیارت. مرکز تحقیقات حج

رده بندی کنگره: BP141/5/حج ۳۵/۲

رده بندی دیوی: ۲۱۸/۲۹۷

شماره کتابشناسی ملی: م ۸۱-۸۶۰۹۱

ص: ۱

اشاره

پیشگفتار

ص: ۹

یا ربّ این کعبه مقصود تماشاگه کیست که مغیلان طریقش گل و نسرین من است
حافظ

حج در لغت به معنای قصد و در اصطلاح آهنگ خانه خدا کردن، و یکی از آیین‌های مهم دینی مذهبی مسلمانان است. مغناطیس کعبه همه ساله میلیون‌ها مسلمان را از گوشه و کنار جهان به سوی خود جذب می‌کند تا با انجام اعمال و مناسک و رعایت یک سلسله مقررات ویژه، در یک عملیات تمرینی، برای تحقق زندگی توحیدی شرکت کنند و قدرت و عظمت اسلام را در برابر دید جهانیان به نمایش بگذارند.

در این همایش عظیم، مسلمانان با نژادها و رنگ‌های گوناگون، کنار کعبه گردش می‌آیند تا از رهگذر آشنایی با یکدیگر، به توحید کلمه و همسبتگی و اتحاد جوامع اسلامی دست یابند.
حج جلوه‌گاه معنویت، شور و شعور، تعبد و بندگی،

ص: ۱۰

شهامت و ایشار، وحدت و ذکر و بالآخره ارتباط و پیوند با خدا است. از این رو توفیق انجام چنین سفری، فرصتی مغتنم برای خداجویان است تا از نظر روحی و اخلاقی خود را پالایش نموده، دگرگونی و تحول سازنده‌ای در جان و روح آنان پدید آید. در آموزه‌های رسول خدا صلی الله علیه و آله و پیشوایان دینی، نکات آموزنده فراوانی وجود دارد که می‌تواند زائران وادی نور را در بهره برداری هرچه بیشتر از فرصت‌ها یاری دهد. در این آموزه‌ها به حاجیان توصیه شده است تا پیش از سفر، از گناهان فاصله گرفته، جان خود را با آب توبه بشویند، هزینه‌های سفر را از مال حلال و پاک تأمین نمایند، با خویشان و بستگان و دوستان و همسایگان خداحافظی نموده، حلالیت بطلبند و پس از جلب رضایت آنان، گام در این راه بگذارند. سفر را با نام و یاد خدا و با هدف خداخواهی و خداجویی آغاز کنند و در طول سفر نیز از گناه و نافرمانی پروردگار دوری جسته، مراقب خود باشند و این دستور العمل‌ها و عمل به آن‌ها، موجب می‌شود تا در حاجی یک تحول و دگرگونی اساسی پدید آید و در نتیجه از گذشته احیاناً غلط و نادرست خویش فاصله گرفته، خود را برای یک زندگی صحیح و اسلامی آماده سازند.

ص: ۱۱

خانه کعبه خانه دل هاست ساحت قدس و جلوه گاه خداست

نیکبخت آن که همچو پروانه در طوف است گرد آن خانه

در روایات، حج تمتع را «حج اکبر» و عمره مفرده را «حج اصغر» نام نهاده‌اند، و هدف از هر دو، ایجاد فلاح و رستگاری و تحول روحی و اخلاقی در زائران و نزدیک شدن آنان به خداوند است.

اگر عمره گزاران با هدف تحول روحی و اخلاقی و اصلاح خود، گام در این مسیر الهی بگذارند، با توجه به جمعیت انبوهی که همه ساله به عمره و حج مشرف می‌شوند، بی‌شک این تحول به خانواده‌ها و جامعه نیز منتقل خواهد شد.

هر مسلمانی که عمره و حج انجام می‌دهد، اگر تصمیم بگیرد که در طول سفر و هنگام بازگشت، اخلاق اسلامی را مراعات نموده، از کارهای حرام بپرهیزد و واجبات دینی را آن‌گونه که خداوند می‌خواهد انجام دهد و همین فکر و اندیشه را به فرزندان و خویشان و دوستان و همکاران خود نیز منتقل کند، قطعاً در جامعه تحول اخلاقی مهمی رخ خواهد داد و دشمنان در تهاجم فرهنگی خود ناکام خواهند شد.

مجموعه حاضر، بخشی از آموزه‌هایی است که

ص: ۱۲

معصومان علیهم السلام به عنوان راهنمایی زائران خانه خدا بیان فرموده‌اند. امید است با عمل به آن، خود را به حضرت حق نزدیک و از برکات و نورانیت این سفر الهی و معنوی کاملاً بهره‌مند گردند.

ای خدای مقصد و مقصود من ای تو هم سودای من هم سود من
خواب و بیداری من از بهر تو است الفت و آزادی ام در شهر تو است
من ندارم حاجتی جز روی تو من نجویم مقصدی جز کوی تو
از تو غیر از تو ندارم حاجتی جز به ذکر تو نبینم راحتی
تشنهام سیراییم در دست تو است تابش و بیناییم پابست تو است
خسته‌ام آسایش جانم تویی درد دارم درد و درمانم تویی
سیدعلی قاضی عسکر
معاون آموزش و پژوهش بعثه مقام معظم رهبری

ص: ۱۳

عمره، حج اصغر

رسول خدا صلی الله علیه و آله به عثمان بن أبي العاص فرمود: اعلم انَّ الْعُمَرَةَ هِيَ الْحَجُّ الْأَصْغَرُ، وَإِنَّ عُمَرَةَ حَيْثُ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا وَحَجَّةً خَيْرٌ مِنْ عُمَرَةً.
 بدان عمره همان حج اصغر است. و همانا یک عمره از دنیا و آنچه در آن است بهتر و بالاتر است. و نیز بدان که حج از عمره برتر و بهتر است.

عمره و جهاد

قال رسول الله صلی الله علیه و آله: جهادُ الْكَبِيرِ وَالصَّغِيرِ وَالضَّعِيفِ وَالْمُرْأَةِ الْحَجُّ وَالْعُمَرَةُ.
 رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: جهاد بزرگ و کوچک، فرد ناتوان و زن؛ حج و عمره است.

۱- معجم الكبير طبراني: ۸۳۳۶ / ۴۴ / ۹

۲- سنن نسائي: ۱۱۴ / ۵

ص: ۱۴

بازارهای آخرت

قال الصادق علیه السلام:

الحجُّ والعمرةُ سوقانٌ من أسواقِ الآخرةِ والعاملُ بِهِما فِي حِوارِ اللهِ، إِنْ أَدْرَكَ مَا يَأْمُلُ، غَفَرَ اللهُ لَهُ وَانْقَصَّهُ بِهِ أَجْلُهُ، وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللهِ. (۱)

امام صادق علیه السلام فرمود:

حجّ و عمره دو بازار از بازارهای آخرت است، هر کس آن دو را انجام دهد در پناه خدا قرار گیرد، اگر به آرزوی خود [زیارت خانه خدا] دست یافت خداوند او را می بخشد و اگر اجل او را مهلت نداد، پداش او بر عهده خدا خواهد بود.

جمع دنیا و آخرت

قال رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

مَنْ أَرَادَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةَ فَلَيُؤْمِنْ هَذَا الْبَيْتَ، فَمَا أَتَاهُ عَبْدٌ يَسْأَلُ اللَّهَ دُنْيَا إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ مِنْهَا، وَلَا يَسْأَلُهُ آخِرَةً إِلَّا ادْخَرَ لَهُ مِنْهَا. (۲)

۱- کافی: ۴/۲۶۰.

۲- مسنند الامام زید: ۱۹۷.

ص: ۱۵

رسول خدا صلی الله علیہ و آله فرمود:

هر کس دنیا و آخرت را می‌خواهد، آهنگ این خانه کند، همانا بنده‌ای به آن جا نیامده و از خداوند دنیا را نخواسته مگر آنکه بدان دست یافته و خداوند حاجت او را بآورده ساخته است، و نیز از خداوند آخرت را طلب نکرده مگر آنکه پذیرش این درخواست را برای وی ذخیره کرده است.

طول عمر

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ أَرَادَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ فَلَيُؤْمِنْ هَذَا الْبَيْتَ، وَمَنْ رَجَعَ مِنْ مَكَّةَ وَهُوَ يَنْوِي الْحَجَّ مِنْ قَابِلٍ زِيدًا فِي عُمُرِهِ. (۱)

رسول خدا صلی الله علیہ و آله فرمود:

هر کس دنیا و آخرت را می‌خواهد آهنگ زیارت این خانه کند و کسی که از مکه بازگردد و قصد داشته باشد سال بعد نیز باید، عمرش طولانی می‌شود.

۱- من لا يحضره الفقيه: ۲/۱۴۱/۶۴.

وارد شدن به خداوند

قالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ :

الْحَاجُ وَالْمُعْتَمِرُ وَفُدُّ اللَّهِ، وَحَقُّ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَبِّرَ وَفْدُهُ وَيَحْبُّهُ بِالْمَغْفِرَةِ. (۱)

علیٰ علیه السلام فرمود:

حج گزار و عمره گزار، واردشدگان بر خداوند میباشند و بر خدا است که وارد شده بر خود را گرامی داشته، او را مشمول مغفرت و آمرزش خویش قرار دهد.

میهمان خداوند

قال الصادق علیه السلام:

إِنَّ ضَيْفَ اللَّهِ عَرَّ وَجَلَّ رَجُلُ حَجَّ وَاعْتَمَرَ فَهُوَ ضَيْفُ اللَّهِ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَىٰ مَنْزِلِهِ. (۲)

امام صادق علیه السلام فرمود:

مردی که حج یا عمره انجام دهد میهمان خدا است و تا زمانی که به منزل خود بازگردد در این میهمانی قرار دارد.

۱- وسائل الشیعه: ۱۱۶ / ۴ - تحف العقول: ۱۲۳.

۲- خصال: ۱۲۷ - وسائل الشیعه: ۱۴ / ۵۸۶.

تأثیر سفر مکه

هشام بن حکم گوید:

امام صادق عليه السلام فرمود:

ما من سفر أبلغ في لحم ولا دم ولا جلد ولا شعر من سفر مكة وما أحد يبلغه حتى تناله المشقة.^(۱)

هیچ سفری مانند سفر مکه در گوشت و خون و پوست و موی انسان تأثیر نمی‌گذارد و هیچ کس جز با سختی و مشقت به آنجا نمی‌رسد.

همنشینی با پیامبران

قال الصادق عليه السلام:

لما حجّ موسى عليه السلام نزل عليه جبريل عليه السلام فقال له موسى يا جبريل ... ما لمن حجّ هذا النبيت بيته صادقة و نفقة طيبة؟
قال: فرجع إلى الله عزوجل، فأوحى الله تعالى إليه؛ قُلْ لَهُ: أَجْعَلُهُ فِي الرَّفِيقِ الْأَعْلَى مَعَ النَّبِيِّ وَالصَّدِيقِينَ وَالشَّهِداءِ

ص: ۱۸

وَالصَّالِحِينَ وَحُسْنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا. (۱)

امام صادق عليه السلام فرمود:

هنگامی که موسی علیه السلام حج انجام داد جبرئیل بر روی نازل شد، سپس موسی علیه السلام به او گفت:

ای جبرائیل:

برای کسی که حج این خانه را با نیتی صادق و هزینه‌ای پاک به جای آورد چه پاداشی مقرر شده است؟

جبرئیل بدون پاسخ به سوی خداوند عرّوجل بازگشت [و پاسخ آن را جویا شد] خداوند به او وحی کرده و فرمود:

به او بگو:

وی را در ملکوت اعلی همراه و همنشین با پیامبران و صدیقان و شهیدان و صالحان قرار خواهم داد و اینها همراهان خوب و شایسته‌ای هستند.

تواضع و آمرزش گناه

قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ أَبِي يَقُولُ:

مَنْ أَمَّ هَذَا الْبَيْتَ حَاجًاً أَوْ مُعْتَمِرًا مُبَرَّأً مِنَ الْكِبَرِ رَجَعَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَهْيَةً يَوْمَ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ. (۲)

۱- من لا يحضره الفقيه: ۲۳۵ / ۲۸۷

۲- کافی: ۴ / ۲۵۲

ص: ۱۹

امام صادق علیه السلام فرمود: پدرم امام باقر علیه السلام پیوسته می‌فرمود: کسی که برای حج یا عمره قصد این خانه کند، در حالی که از کبر و خودپسندی بری باشد، از گناهان پاک می‌شود همانند روزی که از مادر متولد شده است.

ریزش گناهان

قال رسول الله صلی الله علیه و آله:
 اَيُّ رَجُلٍ خَرَجَ مِنْ مَنْزِلِهِ حَاجِّاً أَوْ مُعْتَمِراً، فَكُلَّمَا رَفَعَ قَدَمًا وَوَضَعَ قَدَمًا، تَنَاثَرَتِ الدُّنُوبُ مِنْ بَدْنِهِ كَمَا يَنَاثَرُ الْوَرْقُ مِنَ الشَّجَرِ، فَإِذَا وَرَدَ الْمَدِينَةَ وَصَافَحَنَى بِالسَّلَامِ، صَافَحَتْهُ الْمَلَائِكَةُ بِالسَّلَامِ، فَإِذَا وَرَدَ ذَالْحُلَيْفَةَ وَاغْتَسَلَ، طَهَّرَهُ اللَّهُ مِنَ الذُّنُوبِ، وَإِذَا لَيْسَ ثَوَبَيْنِ جَدِيدَيْنِ، حَمَدَ اللَّهَ لَهُ الْحَسَنَاتِ وَإِذَا قَالَ: لَيْكَ اللَّهُمَّ لَيْكَ، أَجَابَهُ الرَّبُّ عَزَّوَجَلَّ: «لَيْكَ وَسَعَدَيْكَ، اشِمْعُ كَلَامَكَ وَأُنْظِرْ أَلَيْكَ، فَإِذَا دَخَلَ مَكَّةَ وَطَافَ وَسَعَى بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ وَصَلَّ اللَّهُ لَهُ الْخَيْرَاتِ (۱)

۱- الحجّ وال عمره في القرآن وال الحديث: ۳۲۵ / ۱۴۸

ص: ۲۰

رسول خدا صلی الله علیہ و آله فرمود:

هر مردی که برای حج یا عمره از منزل خود بیرون رود، پس هر قدمی که بر می‌دارد و به زمین می‌گذارد، گناهان از بدن او فرو می‌ریزند، همان گونه که برگ از درخت.

پس آن گاه که وارد مدینه شده و به وسیله سلام با من مصافحه کند، فرشتگان به وسیله سلام به او دست داده، مصافحه می‌کنند. و آن گاه که وارد ذوالحیله (مسجد شجره) گردیده و غسل کند، خداوند وی را از گناهان پاک گرداند.

و آنگاه که دو جامه جدید احرام را بر تن کند، خداوند پاداش‌ها و حسنات جدید به او عنایت می‌کند، و آن گاه که لبیک اللهم لبیک گوید:

خداوند عزوجل به او پاسخ می‌دهد: لبیک وَسَعْدِیْک کلام و سخن تو را می‌شنوم، و به تو [با نظر عنایت] می‌نگرم، و آن گاه که وارد مکه شده، طواف و سعی بین صفا و مروه را انجام دهد، خداوند خیرات و خوبی‌ها را پیوسته بر او نازل کند

عمره کفاره گناهان

عن رَسُولِ اللَّهِ صلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

... وَالْعُمْرَةُ كَفَارَةً لِكُلِّ ذَنبٍ. (۱)

ص: ۲۱

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:
عمره کفاره هر گناه است.

پاداشت بهشت

عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَكَّهَ قَالَ
الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَارَةٌ مَا يَنْهَمَا وَالْحَجَّةُ الْمُتَقَبِّلَةُ ثَوَابُهَا الْجَنَّةُ. (۱)

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:
از عمره تا عمره دیگر کفاره گناهانی است که در این فاصله صورت گرفته باشد، و حج مقبول پاداشش بهشت است.

راهی از تاریکی

عبدالرَّحْمَانِ بْنِ سَمْرَةَ گوید:
روزی نزد رسول خدا صلی الله علیه و آله بودیم آن حضرت فرمود:
إِنِّي رَأَيْتُ الْبَارِحَةَ عَجَابِ.

من دیشب شگفتی‌ها و عجائبی را دیدم!
ما گفتیم: ای رسول خدا، جان و خانواده و اولادمان

۱- مستدرک الوسائل: ۸/۳۷

ص: ۲۲

福德ایت باد چه دیدید؟ برای ما بگویید:

فقال: ...

رَأَيْتُ رَجُلًا مِنْ أَمَّى مِنْ يَعْنِيَدِيْهُ ظُلْمٌ وَ مِنْ خَلْفِهِ ظُلْمٌ وَ عَنْ يَمِينِهِ ظُلْمٌ وَ مِنْ تَحْتِهِ ظُلْمٌ، مُسْتَقِعًا فِي الظُّلْمِ
فَجَاءَهُ حَجْهُ وَ عُمْرَتُهُ فَأَخْرَجَاهُ مِنَ الظُّلْمِ وَ أَدْخَلَاهُ فِي النُّورِ (۱)

فرمود:

مردی از امت خود را دیدم که، از رو برو و پشت سر و از سوی راست و چپ و از زیر پا، تاریکی وی را فراگرفته و غرق در ظلمت بود، در این حال حج و عمره او آمده، و وی را از ظلمت و تاریکی رها ساخته، در نور وارد کردند.

پذیرش دعا

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ:
إِبْرَاهِيمَ لَا تُرْدُ لَهُمْ دَعْوَةً حَتَّى تُفْتَحَ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَ تَصِيرَ إِلَى الْعَرْشِ:

۱- اعمالی صدق: ۳۰۱ / ۳۴۲

مستدرک الوسائل: ۳۹ / ۸

ص: ۲۳

الْوَالِدُ لِوَلَدِهِ، وَالْمُظْلُومُ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ، وَالْمُعَتَمِرُ حَتَّى يَرْجِعَ، وَالصَّائِمُ حَتَّى يُفْطَرَ. (۱)

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: چهار نفرند که دعای آنان برنمی‌گردد تا آن که درهای آسمان برای آنها گشوده شده و به عرش الهی برسد:

۱- دعای پدر برای فرزند

۲- دعای مظلوم علیه ظالم

۳- دعای عمره گذار تا زمانی که بر می‌گردد.

۴- دعای روزه‌دار تا هنگامی که افطار کند.

عمره آگاهانه

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فِي خطبَتِهِ يَوْمَ الْغَدَيرِ :

مَعَاشِرَ النَّاسِ، حُجُّوا الْبَيْتَ بِكَمَالِ الدِّينِ وَالتَّقْقَهِ، وَلَا تَنْصَرِفُوا عَنِ الْمَشَاهِدِ إِلَّا بِتَوْبَةٍ وَأَفْلَاعٍ. (۲)

رسول خدا صلی الله علیه و آله در خطبه روز غدیر فرمود:

ای مردم، خانه خدا را با بصیرت و دینداری کامل

۱- کافی: ۶ / ۵۱۰ / ۲

۲- الحج والعمره في القرآن و الحديث، ۷۱۸ / ۲۵۷

ص: ۲۴

زیارت کنید و از آن مکان‌ها جز با توبه و رهاشدن از گناه باز نگردد.

برکات عمره

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: قَالَ عَلَيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: حُجُّوْا وَ اعْتَمِرُوا، تَصْحَّ أَبْنَائُكُمْ، وَ تَسْعِ أَرْزَاقُكُمْ، وَ تُكْفِرُوا مَؤْوَنَاتِ عِيَالِكُمْ، وَقَالَ: الْحَاجُّ مَغْفُورٌ لَهُ وَ مَوْجُوبٌ لَهُ الْجَنَّةُ، وَ مُسْتَأْنَفٌ لَهُ الْعَمَلُ، وَ مَحْفُوظٌ فِي أَهْلِهِ وَ مَالِهِ. (۱)

از امام صادق علیه السلام روایت شده که فرمود:

[پدرم] علی بن الحسین علیه السلام فرمود: حج و عمره به جای آورید تا بدن‌های شما سالم، روزی‌های شما افزون، و هزینه‌های خانواده [و زندگی] شما تأمین گردد.

امام همچنین فرمودند:

حاجی آمرزیده می‌شد، بهشت بر او واجب می‌گردد، نامه عمل او از نو نوشته می‌شد و مال و خانواده‌اش در امان می‌مانند.

ص: ۲۵

عمره مردود

عَنْ أَبِي جَعْفَرِ الْبَاقِرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: مَنْ أَصَابَ مَالًا مِنْ أَرْبَعٍ لَمْ يُقْبَلْ مِنْهُ فِي أَرْبَعٍ: مَنْ أَصَابَ مَالًا مِنْ غُلُولٍ أَوْ رِبَا أَوْ خِيَانَةٍ أَوْ سَرِقةٍ لَمْ يُقْبَلْ مِنْهُ فِي زَكَاءٍ وَلَا صَدَقَةٍ وَلَا حَجَّ وَلَا عُمْرَةً. (۱)

امام باقر عليه السلام فرمود:

کسی که از چهار طریق مال و پولی به دست آورد. [هزینه کردن آن] در چهار چیز پذیرفته نشود: کسی که پولی را از راه آسودگی و فربیب، ربا، خیانت و دزدی به دست آورد [صرف آن] در زکاء، صدقه و حج و عمره پذیرفته نگردد.

عمره با مال حرام

قال أبو جعفر عليه السلام:
لَا يَقْبُلُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ حَجَّاً وَلَا عُمْرَةً مِنْ مَالٍ حَرَامٍ. (۲)

۱- امالی صدوق: ۴۴۲- وسائل الشیعه: ۱۱ / ۱۴۵

۲- بحار الانوار: ۹۳ / ۱۲۰

ص: ۲۶

امام باقر علیه السلام فرمود:
خداؤند حج و عمره گزاردن با مال حرام را نمی‌پذیرد.

اخلاق عمره‌گزاران

عَنْ أَبِي جَعْفَرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: مَا يُعْبُأُ مَنْ يَسْلُكُ هَذَا الطَّرِيقَ إِذَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ ثَالِثٌ خَصَالٌ: وَرَعٌ يَحْجُزُهُ عَنْ مَعَاصِي اللَّهِ، وَحِلْمٌ يَمْلِكُ بِهِ غَضَبَهُ، وَحُسْنُ الصُّحْبَةِ لِمَنْ صَحِبَهُ. (۱)

امام باقر علیه السلام فرمود:

کسی که به حج می‌رود و این راه را طی می‌کند اگر سه خصلت در روی نباشد مورد عنایت و توجه قرار نمی‌گیرد:
 ۱- ورع و پارسائی که او را از گناه باز دارد.
 ۲- صبر و بردبازی که بتواند خشم خود را در اختیار گیرد.
 ۳- خوش رفتاری با همراهان.

خوش رفتاری با همسفران

قال الصادق عليه السلام:

قالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ :

وَطَّنْ نَفْسَكَ عَلَى حُسْنِ الصَّحَابَةِ لِمَنْ صَيَّحَتْ فِي حُسْنٍ خُلُقَكَ، وَ كُفَّ لِسَائِكَ، وَ أَكْظِمْ غَيْظَكَ، وَ أَقِلْ لَعْوَكَ، وَ تَفْرُشْ عَفْوَكَ، وَ تَسْخُرْ نَفْسَكَ. (۱)

امام صادق عليه السلام فرمود:

خویشن را آماده ساز تا با هر کس همراه می‌شوی همنشینی خوب و خوش اخلاق باشی، زبانت را نگه دار و خشمت را فرو نشان، کار بیهود و بی‌فایده کم کن عفو و بخششات را برای دیگران بگستران و سخی و گشاده دست باش.

عمره موفق

قال رسول الله صلى الله عليه و آله:

مَنْ حَجَّ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَمْ يَرْفَثْ وَلَمْ يَفْسُقْ يَرْجِعُ كَهْيَةً يَوْمَ وَلَدَتْهُ اُمُّهُ. (۲)

۱- کافی: ۳/۲۸۶/۴

۲- سنن دارقطنی: ۲۸۴/۲

ص: ۲۸

کسی که حج یا عمره انجام دهد و در آن گناه و فسقی مرتکب نگردد، بر می گردد، همانند روزی که از مادر متولد شده است.

تقسیم‌بندی حج گزاران

معاویه بن عمار گوید:

امام صادق عليه السلام فرمود:

الْحَاجُ يَصْدُرُونَ عَلَىٰ ثَلَاثَةِ أَصْنَافٍ:

فَصِنْفٌ يَعْتِقُونَ مِنَ النَّارِ، وَ صِنْفٌ يَخْرُجُ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيْوَمٍ وَ لَدُنْهُ أُمُّهُ، وَ صِنْفٌ يُحْفَظُ فِي أَهْلِهِ وَ مَالِهِ، فَذِلِكَ أَدْنَى مَا يَرْجُعُ بِهِ الْحَاجُ. (۱)

حجیان به سه دسته تقسیم می‌شوند:

یک دسته از آتش دوزخ رهایی می‌یابند، و دسته دیگر از گناهان پاک می‌شوند همانند روزی که مادر آنها را بزاد، و دسته سوم خاندان و مال آنها ایمن و بیمه شود و این کمترین پاداشی است که حاجیان دریافت

ص: ۲۹

کرده و بر می‌گردند.

تأثیر نیت

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:

الْحَجُّ حَجَّاً: حَجُّ لِلَّهِ، وَ حَجُّ لِلنَّاسِ، فَمَنْ حَجَّ لِلَّهِ كَانَ ثَوَابُهُ عَلَى اللَّهِ الْجَنَّةَ، وَ مَنْ حَجَّ لِلنَّاسِ كَانَ ثَوَابُهُ عَلَى النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. (۱)

امام صادق علیه السلام فرمود:

حج بر دو نوع است:

حج برای خدا و حج برای مردم، پس آن کس که برای خدا حج گزارد پاداشش را از خدا بهشت می‌گیرد.

و آن کس که برای مردم حج می‌گذارد پاداشش در روز قیامت بر عهده مردم است.

اهداف فادرست

قال رسول الله صلی الله علیه و آله:

يَأَتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَحْمِحُّ أَغْنِيَاءً أَمَّتَى لِلنُّزُهَةِ، وَأُوسَاطُهُمْ لِلتِّجَارَةِ، وَقُرَّاؤُهُمْ لِلرِّيَاءِ وَالسُّمْعَةِ وَفُقَرَائُهُمْ لِلْمَسَأَلَةِ. (۲)

۱- ثواب الاعمال: ۱۶ / ۷۴

۲- تاریخ بغداد: ۲۹۶ / ۱۰ - الحج والعمره فی الكتاب والسنۃ: ۲۴۴ / ۶۷۲

ص: ۳۰

رسول خدا صلی الله علیہ و آله فرمود: زمانی بر مردم خواهد آمد که: ثروتمندان امت من برای تفریح و خوشگذرانی، و قشر میانه برای داد و ستد و قاریان برای ریا و شهرت و فقیران برای درخواست به حج می‌روند.

مرگ در راه

قال رسول اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مَنْ خَرَجَ مُعْتَمِرًا فَمَاتَ، كُنِّبَ لَهُ أَجْرُ الْمُعْتَمِرِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. [\(۱\)](#)

رسول خدا صلی الله علیہ و آله فرمود:

هر کسی که به قصد عمره از خانه بیرون رود و در بین راه بمیرد، خداوند پاداش عمره گذار را تا روز قیامت برای او در نامه عملش ثبت می‌کند.

ایمن از عذاب

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سِنَانٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: مَنْ مَاتَ فِي طَرِيقِ مَكَّةَ ذَاهِبًا أَوْ جَائِيًّا أَمْنًا مِنَ الْفَزَعِ الْأَكْبَرِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. [\(۲\)](#)

۱- معجم الاوسط طبراني: ۵۳۲۱ / ۲۸۲ / ۵

۲- تهذیب الاحکام: ۶۸ / ۲۳ / ۵

ص: ۳۱

عبدالله بن سنان گوید:

امام صادق علیه السلام فرمود:

کسی که در راه رفتن یا بازگشتن از مکه بدرود حیات گوید، از ترس و هراس روز قیامت ایمن گردد.

عمره رجیه

عن النبی صلی الله علیه و آله قَالَ:

أَفْضَلُ الْعُمُرَةِ عُمْرَةُ رَجَبٍ (۱).

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

بهترین و برترین عمره، عمره رجیه است.

*** عن أبي عبد الله عليه السلام قالَ:

إِذَا أَخْرَمْتَ وَعَنِيكَ مِنْ رَجَبٍ يَوْمٌ وَلَيْلَةً فَعَمَرْتُكَ رَجَبِيَّةً (۲).

امام صادق علیه السلام فرمود:

اگر محرم شدی و از ماه رجب یک روز و یک شب باقی مانده است عمره تو عمره رجیه

۱- من لا يحضره الفقيه: ۲۲۰ / ۲۲۳۰

۲- همان: ۲ / ۴۵۴ / ۲۹۵۱

ص: ۳۲
است.

عمره رمضان

ولید بن صبیح گوید:

به امام صادق علیه السلام گفتم: به ما خبر داده‌اند که ثواب عمره در ماه رمضان برابر با ثواب حج است؟
قال:

إِنَّمَا كَانَ ذَلِكَ فِي امْرَأَةٍ وَعَدَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَقَالَ لَهَا: اعْتَمِرْ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فَهِيَ لَكِ حَجَّةُ. (۱)
امام صادق علیه السلام فرمود:

این در مورد زنی است که رسول خدا صلی الله علیه و آله به او فرمود: در ماه رمضان عمره انجام ده که برای تو پاداش حج دارد.

هر ماه یک عمره

عن یونس بن یعقوب، قال: سمعتُ أبا عبید اللَّهِ علیه السلام يَقُولُ:
إِنَّ عَلَيْاً علیه السلام كَانَ يَقُولُ: فِي كُلِّ شَهْرٍ عُمْرَةٌ (۲)

۱- کافی: ۱ / ۵۳۵ / ۴

۲- همان: ۱ / ۵۳۴ / ۴

ص: ۳۳

يونس بن يعقوب گوید:

از امام صادق علیه السلام شنیدم که فرمود:
علی علیه السلام پیوسته می‌فرمود: در هر ماه یک عمره است.

عمره‌های رسول خدا صلی الله علیه و آله

ابن عباس گفت:

عَنْ أَبْنَ عَبَّاسٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اعْتَمَرَ أَرْبَعَ عُمُرٍ: عُمُرَةُ الْحُدَيْبِيَّةُ وَعُمُرَةُ الْقَضَاءِ مِنْ قَابِلٍ وَالثَّالِثَةُ مِنَ الْجِعْرَانَةِ وَالرَّابِعَةُ الَّتِي
مَعَ حَجَّتِهِ. (۱)

رسول خدا صلی الله علیه و آله: چهار بار عمره انجام داد:

۱- عمره حدیبیه (عمره‌ای که از حدیبیه محرم شدند)

۲- عمره قضا در سال بعد

۳- عمره جعرانه (عمره‌ای که از جعرانه محرم شدند)

۴- عمره‌ای که همراه با حج خود (در سال دهم هجرت) انجام داد.

آزار در راه

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:
مَنْ أَمَاطَ أَذْيَ عنْ طَرِيقِ مَكَّةَ كَتَبَ

۱- مناقب ابن شهر آشوب: ۱/۱۷۶

ص: ۳۴

اللَّهُ لَهُ حَسَنَةٌ وَمَنْ كَتَبَ لَهُ حَسَنَةً لَمْ يُعَذِّبْهُ. (۱)

امام صادق علیه السلام فرمود:

کسی که در راه مکه آزاری بیند، خداوند برای او حسنای می‌نویسد، و کسی که خداوند برای او حسنای بنویسد، او را عذاب نمی‌کند.

تلبیه واقعی

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

ما مِنْ مُلْبَّ يُلَبِّي إِلَّا لَبَى مَا عَنْ يَمِينِهِ وَشِمَالِهِ مِنْ حَجَرٍ أَوْ شَجَرٍ أَوْ مَدَرٍ حَتَّى تَنْقَطِعَ الْأَرْضُ مِنْ هَاهُنَا وَهَاهُنَا. (۲)

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

هیچ لبیک گویی، لبیک نمی‌گوید مگر آنکه همه چیزهایی که در سمت راست و چپ او قرار دارند، از سنگ و درخت و کلوخ با او لبیک گویند، تا آن که زمین را از اینجا و آنجا پشت سر گذارد.

۱- کافی: ۳۴ / ۵۴۷ / ۴

۲- سنن ابن ماجه: ۲۹۲۱ / ۹۷۵ / ۲

ص: ۳۵

شعار حجّ

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَتَانِي جَبَرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ:
 أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَأْمُرُكَ أَنْ تَأْمُرَ أَصْحَابَكَ أَنْ يَرْفَعُوا أَصْوَاتَهُمْ بِالتلِيهِ فَإِنَّهَا شِعَارُ الْحَجَّ.
 (۱)
 رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:
 جبرئیل علیه السلام نزد من آمد و گفت: همانا خدای عزوجل تو را فرمان می‌دهد که به یاران و اصحاب خود دستور دهی صدایشان را به لبیک گفتن بلند کنند زیرا آن شعار حج است.

عمره کامل

قالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ:
 إِذَا حَرَّمْتَ فَعَلَيْكَ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَذِكْرِ اللَّهِ كَثِيرًا، وَقِلَّةُ الْكَلَامِ إِلَّا بِخَيْرٍ، فَإِنَّ مِنْ تَنَامِ الْحَيْجُونَ وَالْعُمْرَةِ أَنْ يَحْفَظَ الْمَرْءُ لِسَانَهُ إِلَّا مِنْ خَيْرٍ.
 (۲)

امام صادق علیه السلام فرمود:

۱- مستدرک الوسائل: ۹/۱۷۷ - سنن دارمی: ۱/۴۶۲ - ۱۷۵۵

۲- کافی: ۴/۳۳۷ - ۳

ص: ۳۶

هنگامی که محروم شدی، بر تو لازم است که باتقوا باشی، خداوند را بسیار یاد کنی، جز به نیکی سخن نگویی، پس همانا درست و کامل شدن حج و عمره به آن است که انسان زبان خود را جز به نیکی باز نکند.

فلسفه احرام

عن الرّضا عليه السلام:
 فَإِنْ قَالَ: فَلِمَ امْرُوا بِالْإِحْرَامِ؟ قَيْلَ: لِأَنَّ يَتَخَسَّعُوا قَبْلَ دُخُولِ حَرَمِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَأَمْنِهِ وَلِئَلَّا يَلْهُوا وَيَسْتَغْلُوا بِشَيْءٍ مِّنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا وَلَذَّاتَهَا وَيَكُونُوا بَاجَدِينَ فَيَمَا هُمْ فِيهِ قَاصِدِينَ نَحْوَهُ، مُقْلِيلِينَ عَلَيْهِ بِكُلِّيَّتِهِمْ، مَعَ مَا فِيهِ مِنَ التَّعْظِيمِ لِلَّهِ تَعَالَى وَلِبَيْتِهِ، وَالتَّدَلِّلُ لِأَنْفُسِهِمْ عِنْدَ قَصْدِهِمْ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَوِفَادِهِمْ إِلَيْهِ، رَاجِينَ ثَوَابَهُ، رَاهِيْنَ مِنْ عِقَابِهِ، مُقْلِيلِينَ إِلَيْهِ بِالذُّلِّ وَالاِسْتِكَانِ وَالْخُضُوعِ. (۱)

امام رضا عليه السلام فرمود:

اگر گویند: چرا مردم به احرام امر شده‌اند؟ پاسخ

۱- عيون اخبار الرضا: ۲۵۸ / ۲ - وسائل الشيعة: ۳۱۴ / ۱۲

ص: ۳۷

داده شود:

برای اینکه مردم پیش از ورود به حرم خدا و جایگاه امن او خاشع و فروتن شوند، و به چیزی از امور دنیا و لذت‌ها و زینت‌های آن خود را مشغول و سرگرم نکنند، و برای کاری که آمده‌اند و قصد انجام آن را دارند صابر و شکیبا باشند و با تمام وجود به آن بپردازنند و به آن رو کنند، علاوه بر اینها در احرام، تعظیم خداوند و خانه او، تواضع و ذلت درونی قاصدین او، و وارد شدن بر او است، در حالی که امید پاداش از او دارند و از عقاب و مجازات او ترسناک‌اند، و با حالت فروتنی و تواضع و خواری رو به سوی او دارند.

ایمن از خشم خدا

عبدالله بن سنان گوید:

از امام صادق عليه السلام پرسیدم: فرموده خداوند عز و جل «

وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا [\(۱\)](#)

که هر کس داخل آن گردد در امان است، آیا مراد خانه است یا حرم؟
قال: مَنْ دَخَلَ الْحَرَمَ مِنَ النَّاسِ مُشْتَجِرًا بِهِ فَهُوَ آمِنٌ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ [\(۲\)](#)

۱- آل عمران: ۹۶

۲- کافی: ۱ / ۲۲۶ / ۴

ص: ۳۸

امام صادق علیه السلام فرمود:

هر کس از مردم داخل حرم شود و به آن جا پناه آورد از خشم خداوند در امان خواهد بود.

شاخت وظایف

قال الباقر علیه السلام:

مَنْ دَخَلَ هَذَا الْبَيْتَ عَارِفًا بِجُمِيعِ مَا أَوْجَبَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ كَانَ آمِنًا فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْعَذَابِ الدَّائِمِ. (۱)

امام باقر علیه السلام فرمود:

هر کس داخل این خانه شود، و نسبت به همه آنچه خداوند بر او واجب فرموده آگاه باشد، از عذاب همیشگی روز قیامت این خواهد بود.

مکه حرم خدا و رسول

عن أبي عبد الله عليه السلام قال:

مَكَّةُ حَرَمُ اللَّهِ وَ حَرَمُ رَسُولِهِ وَ حَرَمُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، الصَّلَاةُ فِيهَا بِمِائَةِ أَلْفٍ

۱- عوالی اللالی: ۲۲۷ / ۸۴ / ۲

ص: ۳۹

صلٰةٌ وَ الدّرْهُمُ فِيهَا بِمِائَةً أَلْفِ دِرْهَمٍ، وَ الْمَدِينَةُ حَرَمُ اللَّهِ وَ حَرَمُ رَسُولِهِ وَ حَرَمُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ - صَلَوةُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا - الصَّلَوةُ فِيهَا بِعَشَرَةِ أَلْفِ صَلٰةٌ وَ الدّرْهُمُ فِيهَا بِعَشَرَةِ آلَافِ دِرْهَمٍ. (۱)

امام صادق عليه السلام فرمود:

مَكَّهُ حَرَمُ خَداوَنْدُ وَ حَرَمُ فَرِستَادَهُ او [مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ حَرَمُ امِيرِ مُؤْمِنَاتُ عَلَى بْنِ ابْنِ طَالِبِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اسْتَ] [یک رکعت] نماز در آن برابر با یک صد هزار نماز، و یک درهم انفاق در آن برابر با یک صد هزار درهم است. و مدینه حرم خدا و حرم رسول خدا صلی الله عليه و آله و حرم امیر مؤمنان علی بن ابی طالب علیه السلام است، نماز در آن ده هزار نماز و انفاق یک درهم در آن ده هزار درهم پاداش دارد.

آداب ورود به مسجد الحرام

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: إِذَا دَخَلْتَ الْمَسِيْجَدَ الْحَرَامَ فَادْخُلْهُ حَافِيًّا عَلَى السَّكِينَةِ وَ الْوَقَارِ وَ الْخُشُوعِ (۲)

۱- کافی: ۵۸۶ / ۴

۲- کافی: ۴۰۱ / ۴

ص: ۴۰

امام صادق علیه السلام فرمود:

هنگامی که به مسجد الحرام وارد شدی، با پای بر هنر و با آرامش و متانت و خشوع داخل شو.

قصرهای بهشتی

قالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

أَرْبَعَةُ مِنْ قُصُورِ الْجَنَّةِ فِي الدُّنْيَا: الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ، وَمَسْجِدُ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وَمَسْجِدُ بَيْتِ الْمَقْدِسِ، وَمَسْجِدُ الْكُوفَةِ. (۱)

علی بن ابی طالب علیه السلام فرمود:

چهار مکان از کاخ‌های بهشتی در دنیا است:

۱- مسجد الحرام، ۲- مسجد النبی صلی الله علیه و آله، ۳- مسجد الاقصی، ۴- مسجد کوفه.

نماز جماعت در مسجد الحرام

عَنْ أَخْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ أَبِي نَضْرٍ، عَنْ أَبِي الْحَسِنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:

سَأَلْتُهُ عَنِ الرَّجُلِ يُصَلِّي فِي جَمَاعَةٍ فِي

۱- امامی طوسی: ۳۶۹- وسائل الشیعه: ۵ / ۲۸۲

ص: ۴۱

مَنْرِلَه بِمَكَّةَ أَفْضُلُ أَوْ وَحْدَهُ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَقَالَ: وَحْدَهُ

. (۱) احمد بن محمد بن ابی نصر گوید:

از علی بن موسی الرضا علیه السلام پرسیدم؛ اگر مردی نماز را در خانه‌اش در مکه به جماعت بخواند افضل و برتر است یا آن که به تنها‌ی در مسجد الحرام؟

حضرت فرمود: به تنها‌ی [در مسجد الحرام].

نماز در حرمین

عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ شَيْهَهَ قَالَ:

كَتَبْتُ إِلَى أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَشْأَلْتُه عَنْ إِتْمَامِ الصَّلَاةِ فِي الْحَرَمَيْنِ، فَكَتَبَ إِلَيَّ: كَمَا نَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يُحِبُّ إِكْثَارَ الصَّلَاةِ فِي الْحَرَمَيْنِ فَأَكْثِرُوهُ فِيهِمَا وَأَتَمْهُ. (۲)

ابراهیم بن شیهه گوید:

به امام باقر علیه السلام نامه نوشتم و از تمام بودن نماز در مکه و مدینه پرسیدم. امام در پاسخ مرقوم فرمود: پیوسته رسول خدا صلی الله علیه و آله زیاد نماز گزاردن در مسجد الحرام و مسجد التبی صلی الله علیه و آله را دوست می‌داشت، پس زیاد در آن دو مکان نماز بخوان و نمازت را نیز تمام بخوان.

۱- کافی: ۵۲۷ / ۴

۲- کافی: ۱ / ۵۲۴ / ۴

نامگذاری کعبه

رُوِيَ أَنَّهُ إِنَّمَا سُمِّيَتْ كَعْبَةُ لِأَنَّهَا مُرَبَّعَةٌ وَصَارَتْ مُرَبَّعَةً لِأَنَّهَا بِحِدَادِ الْبَيْتِ الْمُعْمُورِ وَ هُوَ مُرَبَّعٌ وَ صَارَ الْبَيْتُ الْمُعْمُورُ مُرَبَّعًا لِأَنَّهُ بِحِدَادِ الْعَرْشِ وَ هُوَ مُرَبَّعٌ، وَ صَارَ الْعَرْشُ مُرَبَّعًا، لِأَنَّ الْكَلِمَاتِ الَّتِي بُنِيَ عَلَيْهَا الْإِسْلَامُ أَرْبَعُ، وَ هِيَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَ اللَّهُ أَكْبَرُ. (۱)

مرحوم صدوق - عليه الرحمه - فرموده که در روایتی این چنین آمده است:

کعبه را کعبه نامیده‌اند چون مریع است، و از این رو مریع ساخته شده که مقابله بیت المعمور است و آن هم مریع است، و بیت المعمور مریع گردیده به دلیل اینکه مقابله عرش خدا است که آن هم مریع است، و عرش مریع گردیده زیرا کلماتی که اسلام بر آن بنا شده چهار کلمه است: و آن‌ها عبارتند از: سبحان الله، والحمد لله، ولا اله الا الله، والله اكبر.

۱- من لا يحضره الفقيه: ۱۹۰ / ۲ - علل الشرائع: ۳۹۶ و ۳۹۸

نگاه به کعبه

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:
 النَّظَرُ إِلَى الْكَعْبَةِ عِبَادَةٌ، وَ النَّظَرُ إِلَى الْوَالِدَيْنِ عِبَادَةٌ، وَ النَّظَرُ إِلَى الْإِمَامِ عِبَادَةٌ.^(۱)
 امام صادق عليه السلام فرمود: نگاه به کعبه عبادت است، نگاه به پدر و مادر عبادت است، و نگاه به [چهره] امام عبادت است.

پاداش نیکو

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:
 مَنْ نَظَرَ إِلَى الْكَعْبَةِ لَمْ يَزَلْ تُكْتَبُ لَهُ حَسَنَةٌ، وَ تُمْحَى عَنْهُ سَيِّئَةٌ، حَتَّى يُنْصَرِفَ بِيَصْرِهِ عَنْهَا.^(۲)
 امام صادق عليه السلام فرمود: هر کس به کعبه نگاه کند پیوسته برای او حسنہ نوشته و گناهی از او پاک می شود تا آن که چشم خود را از کعبه بگرداند.

۱- کافی: ۴/۲۴۰

۲- کافی: ۴/۲۴۰

ص: ۴۴

لحظه حساس

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:
 إِنَّ لِكَعْبَةَ لَلْحَظَةَ فِي كُلِّ يَوْمٍ يُغْفَرُ لِمَنْ طَافَ بِهَا أَوْ حَنَّ قَبْلَهُ إِلَيْهَا أَوْ حَبَسَهُ عَنْهَا عُذْرٌ.^(۱)
 امام صادق عليه السلام فرمود:

همانا برای کعبه در هر روز لحظه‌ای وجود دارد که خداوند در آن، طواف کنندگان خانه خود، و آنان که قلب‌هایشان لبریز از عشق به کعبه است، و نیز کسانی که علاقه‌مند زیارت کعبه‌اند، لیکن مشکلات مانع رفتن آن‌هاست، [همگی را] می‌بخشاید.

یکصد و بیست و حمت

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:
 إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى حَوْلَ الْكَعْبَةِ عِشْرِينَ وَمِائَةَ رَحْمَةٍ مِنْهَا سِتُّونَ لِلطَّائِفَيْنَ وَأَرْبَعُونَ لِلْمُصَلِّيْنَ وَعِشْرُونَ لِلنَّاظِرِيْنَ.^(۲)
 امام صادق عليه السلام فرمود:

۱- کافی: ۴/۲۴۰

۲- کافی: ۴/۲۴۰

ص: ۴۵

خداؤند یکصد و بیست رحمت خود را به سوی کعبه گسیل می‌دارد که شصت رحمت آن مربوط به طواف کنندگان، چهل رحمت ویژه نماز گزاران و بیست رحمت از آن مربوط به نگاه کنندگان به کعبه است.

پایداری دین

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:
لَا يَرَالُ الدِّينُ قَائِمًا مَا قَامَتِ الْكَعْبَةُ. [\(۱\)](#)

امام صادق علیه السلام فرمود:

تا زمانی که کعبه استوار و پابرجاست، دین نیز پایدار خواهد بود.

ارسال پرده کعبه

عَنْ جَعْفَرٍ، عَنْ أَبِيهِ:
أَنَّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ كَانَ يَبْعَثُ بِكِشْوَةِ الْبَيْتِ فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنَ الْعَرَاقِ. [\(۲\)](#)

امام باقر علیه السلام فرمود:

همانا علی بن ابی طالب علیه السلام همه ساله از عراق پرده‌ای برای کعبه می‌فرستاد.

-۱- کافی: ۴ / ۲۷۱

-۲- قرب الإسناد: ۱۳۹ / ۴۹۶

ص: ۴۶

امام زمان کنار کعبه

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ الْحَمَيْرِيِّ أَنَّهُ قَالَ:
 سَأَلْتُ مُحَمَّدَ بْنَ عُثْمَانَ الْعَمْرِيَّ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ- فَقُلْتُ لَهُ: رَأَيْتَ صَاحِبَ هَذَا الْأَمْرِ؟ فَقَالَ: نَعَمْ وَآخِرُ عَهْدِي بِهِ عِنْدَ بَيْتِ اللَّهِ الْحَرَامِ وَ
 هُوَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي. (۱)

عبدالله بن جعفر حمیری گوید:

از محمد بن عثمان عمری پرسیدم:

آیا صاحب الامر را دیدی؟

گفت: آری، آخرین بار نزد کعبه او را دیدم که می‌فرمود:
 بار خدا یا آنچه را وعده‌ام داده‌ای محقق ساز.

برداشت ممنوع

قال الصادق عليه السلام:

لا يَبْغِي لِأَحَدٍ أَنْ يَأْخُذَ مِنْ تُبْرِءَهُ مَا حَوْلَ الْكَعْبَةِ وَإِنْ أَخَذَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا رَدَدُهُ. (۲)

۱- من لا يحضره الفقيه: ۵۲۰ / ۲- غیبت شیخ طوسی: ۳۶۳

۲- همان: ۲۲۹

ص: ۴۷

محمد بن مسلم گفت:

از امام صادق علیه السلام شنیدم که می‌فرمود: بر هیچکس روا نیست از خاک کعبه و اطراف آن چیزی برگیرد، و اگر چیزی برداشت باید آن را به جای خود باز گرداند.

دست خدا در زمین

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
الْحَجَرُ يَمِينُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ، فَمَنْ مَسَحَ يَدَهُ عَلَى الْحَجَرِ فَقَدْ بَايَعَ اللَّهَ أَنْ لَا يَعْصِيهِ. (۱)

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

حجر الاسود به منزله دست راست خدا در زمین است. پس هر کس دست خود را بر حجر بکشد، در حقیقت با خداوند بیعت کرده که او را معصیت و نافرمانی نکند.

استلام حجر

عَنْ سَيِّفِ التَّمَارِ قَالَ:
قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَتَيْتُ الْحَجَرَ الْأَسْوَدَ

۱- الحجّ وال عمرة في القرآن و الحديث: ۱۰۲ / ۱۸۵

ص: ۴۸

فَوَجَدْتُ عَلَيْهِ زِحَاماً فَلَمْ أَلْقِ إِلَّا رَجُلاً مِنْ أَصْحَابِنَا فَسَأَلَهُ فَقَالَ: لَا بُدَّ مِنِ اسْتِلامِهِ
فَقَالَ: إِنْ وَجَدْتَهُ خَالِيًّا وَإِلَّا فَسَلِّمْ مِنْ بَعْدِهِ. (۱)

سیف تمّار گوید: به امام صادق علیه السلام گفتم:

نزد حجر الاسود آدم، جمعیت زیادی بود، از هریک از یارانمان پرسیدم چه کنم؟ گفت: باید استلام حجر کنی! تکلیف من
چیست؟ امام صادق علیه السلام به او فرمود:

اگر اطراف حجر الاسود را خلوت یافته آن را استلام کن و گرنه با دست خود از دور اشاره کن.

رعايت اولويت

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:
أَوَّلُ مَا يُظْهِرُ الْقَائِمُ مِنَ الْعُدْلِ أَنْ يُنَادِيَ مُنَادِيهِ أَنْ يُسَلِّمْ صَاحِبُ النَّاقْلَةِ لِصَاحِبِ الْفَرِيضَةِ الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ وَالطَّوَافَ. (۲)
امام صادق علیه السلام فرمود:

اولین چیزی که امام عصر علیه السلام از عدل خود آشکار می‌کند این است که منادی او فریاد برمنی آورد که طواف

۱- تهذیب الأحكام: ۳۳ / ۱۰۳ / ۵

۲- کافی: ۱ / ۴۲۷ / ۴

ص: ۴۹

کنندگان مستحبی و لمس کنندگان حجر الاسود، حجر الاسود و مطاف را برای کسانی که طواف واجب دارند واگذارند.

مزاحمت ممنوع

عَنْ حَمَّادِ بْنِ عُثْمَانَ قَالَ:
 كَانَ بِمَكَّةَ رَجُلٌ مَوْلَى لِبْنَى أُمَيَّةَ يُقَالُ لَهُ:
 ابْنُ أَبِي عَوَانَةَ لَهُ عِنَادَهُ، وَ كَانَ إِذَا دَخَلَ إِلَى مَكَّةَ أَبْوَ عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَوْ أَحَدُ مِنْ أَشْيَاطِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامِ يَعْبَثُ بِهِ، وَ إِنَّهُ أَتَى
 أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامَ وَ هُوَ فِي الطَّوَافِ فَقَالَ: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ مَا تَقُولُ فِي اسْتِلامِ الْحَجَرِ؟ فَقَالَ:
 اسْتَلَمْتُهُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فَقَالَ لَهُ: مَا أَرَاكَ اسْتَلَمْتَهُ قَالَ: أَكْرَهُهُ أَنْ أُوذِيَ ضَعِيفًا أَوْ أَتَأْدَى قَالَ فَقَالَ قَدْ زَعَمْتَ أَنَّ رَسُولَ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اسْتَلَمْتُهُ قَالَ: نَعَمْ وَ لَكِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ إِذَا رَأَوْهُ عَرَفُوا لَهُ حَقَّهُ وَ أَنَا فَلَا يَعْرِفُونَ لِي حَقَّي.

(۱)

حمّاد بن عثمان گوید:

۱- کافی: ۴۰۹ / ۴

ص: ۵۰

در مکه مردی از دوستداران بنی امیه به نام ابن ابی عوانه زندگی می‌کرد که نسبت به اهل بیت علیهم السلام کینه داشت. و هر گاه امام صادق علیه السلام یا یکی از بزرگان دودمان پیامبر صلی الله علیه و آله به مکه می‌آمد آنان را، با سخن خود تحقیر نموده، آزار می‌داد، وی روزی در حال طواف خدمت امام صادق علیه السلام آمد و گفت:

نظر شما در استلام و دست کشیدن به حجر الاسود چیست؟ حضرت فرمود:

رسول خدا صلی الله علیه و آله آن را استلام می‌فرمود. آن مرد گفت:

من ندیدم که شما آن را استلام کنید؟ امام صادق علیه السلام پاسخ دادند:

دوست ندارم ناتوانی را آزار دهم و یا خود آزرده شوم. باز آن مرد گفت: شما فرمودید رسول خدا صلی الله علیه و آله آن را استلام می‌فرمود. امام فرمود: آری، لیکن رسول خدا صلی الله علیه و آله را هرگاه می‌دیدند حق او را می‌شناختند [و برای آن حضرت راه را باز می‌کردند] اما برای من چنین نمی‌کنند، حق مرا نمی‌شناسند.

وظایف بانوان

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:
إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَضَعَ عَنِ النِّسَاءِ أَرْبَعًا:
إِلَّا بُجَاهَارٍ بِالثَّلْبِيَّةِ، وَالسَّعْيِ بَيْنَ الصَّفَّا

ص: ۵۱

وَالْمُرْوَةِ يَعْنِي الْهَرْوَلَةَ وَ دُخُولَ الْكَعْبَةِ وَ اسْتِلَامَ الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ. (۱)

امام صادق علیه السلام فرمود:

همانا خداوند عزوجل چهار چیز را در حج از زنان برداشته است:

۱- بلند لئیک گفتن،

۲- هروله در سعی صفا و مروه،

۳- ورود به کعبه،

۴- لمس حجر الاسود.

طواف و رهایی

عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلَهُ قَالَ:

... فَإِذَا طُفِّتِ بِالْيَمِّ أُسْبُوعًا كَانَ لَكَ بِذِلِّكَ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدُ وَ ذِكْرٌ يَسْتَحْيِي مِنْكَ رَبُّكَ أَنْ يُعَذِّبَكَ بَعْدَهُ ... (۲).

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

پس آنگاه که هفت مرتبه گرداگرد خانه خدا طواف کردی، تعهد و یادی نزد خداوند خواهی داشت، که حضرت حق پس از آن شرم می‌کند تو را عذاب کند.

۱- من لا يحضره الفقيه: ۲۵۸۰ / ۳۲۶

۲- من لا يحضره الفقيه: ۲۱۳۸ / ۲۰۲

سخن گوته

قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِنَّمَا الطَّوَافُ صَلَوةٌ، فَإِذَا طُفِّتُمْ فَاقْلُوَا الْكَلَامَ. (۱)
رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:
طواف خانه خدا همچون نماز است، پس هرگاه طواف می کنید کمتر حرف بزنید.

زنده کردن یاد خدا

قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِنَّمَا جَعَلَ الطَّوَافَ بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَّا وَالْمَرْوَةِ وَرَمْنُ الْجِمَارِ لِإِقَامَةِ ذِكْرِ اللَّهِ. (۲)
رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:
طواف خانه خدا و سعی میان صفا و مروه و رمی جمرات، برای زنده نگه داشتن یاد خدا تشریع شده است.

۱- مسنند ابن حنبل: ۱۵۴۲۳ / ۲۵۶ / ۵

۲- سنن ابی داود: ۱۸۸ / ۱۷۹ / ۲

تأثیر نیت در عمل

عن زیاد القندی، قال: قلت لأبی الحسن علیه السلام: جعلت فِدَاكَ، إِنِّي أَكُونُ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَأَنْظُرْ إِلَى النَّاسِ يَطْوُفُونَ بِالْبَيْتِ وَأَنَا قَاعِدٌ فَاغْتَمُ لِذلِكَ، فقال:

يَا زِيَادُ لَا عَلَيْكَ فِإِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ يَوْمُ الْحَجَّ لَا يَرَأُ فِي طَوَافٍ وَسَعْيٍ حَتَّى يَرْجِعَ. (۱۱)

زياد قندی که مردی زمین گیر بود گوید: به امام کاظم علیه السلام گفت:

福德ایت شوم من گاهی در مسجد الحرام هستم، می بینم مردم کعبه را طواف می کنند [و من نمی توانم] پس غمگین و اندوهناک می شوم.

امام فرمود: ای زیاد: چیزی بر تو نیست [و غمگین مباش] همانا مؤمن از زمانی که از متزل خود به قصد حج خارج می شود پیوسته در طواف و سعی است تا برگردد.

افتخار به طواف کنندگان

قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: أَنَّ اللَّهَ يُبَاهِي بِالطَّائِفَيْنَ. [\(۱\)](#)

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:
همانا خداوند به طواف کنندگان مبارکات می‌کند.

احترام بدھکار

عَنْ سَمَاعَةَ بْنِ مَهْرَانَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامِ: سَأَلَتْهُ عَنْ رَجُلٍ لَمْ يَعْلَمْ مَالُ فَغَابَ عَنْ زَمَانًا، فَرَأَيْتُهُ يَطْوُفُ حَوْلَ الْكَعْبَةِ، أَفَأَتَقاضَاهُ مَالِي؟ قَالَ: لَا، لَا تُسْلِمُ عَلَيْهِ وَلَا تُرْوَعُهُ حَتَّى يَخْرُجَ مِنَ الْحَرَمِ. [\(۲\)](#)

سماعه بن مهران گوید: از امام صادق علیه السلام پرسیدم:
مردی به من بدھکاری مالی دارد و مدتی او را ندیده ام تا اینکه در اطراف کعبه به او برخورد کرده او را می‌بینم، آیا مال خود را از او بخواهیم؟

فرمود: نه حتی به او سلام نکن، و او را نترسان تا اینکه از حرم خارج شود.

۱- مستدرک الوسائل: ۹ / ۳۷۶ - تاریخ بغداد: ۳۶۹ / ۵

۲- کافی: ۴ / ۲۴۱

ص: ۵۵

کمک به همراهان

عن ابراهیم الخثعمی قال: قلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ:
 إِنَّا إِذَا قَدِمْنَا مَكَّةَ ذَهَبَ أَصْحَابُنَا يَطْوُفُونَ وَيَتَرْكُونِي أَحْفَظُ مَنَاعَهُمْ قَالَ أَنْتَ أَعْظَمُهُمْ أَجْرًا.
 اسماعیل خثعمی گوید:

به امام صادق علیه السلام عرض کرد: ما وقتی به مکه وارد می شویم، یاران و همراهانمان مرا نزد اثنیه خود می گذارند و به طوف می پردازنند، امام فرمود: پاداش تو از آنان بیشتر است.

مقام ابراهیم

عن رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ... فَإِذَا طَفَتِ الْمَغْرِبَةِ أُشِبِّعُ عَلَى لِزِيَارَةِ وَصَلَوةِ الْمَقَامِ رَكْعَيْنِ ضَرَبَ مَلَكٌ كَرِيمٌ عَلَى كَتِيفَيْكَ فَقَالَ أَمَّا مَا مَضَى فَقَدْ غُفرَ لَكَ فَاسْتَأْنِفِ الْعَمَلَ فِيمَا يَئِنُكَ وَبَيْنَ عِشْرِينَ وَمِائَةً يَوْمٍ.
 (۲)

۱- کافی: ۲۶ / ۵۴۵ / ۴

۲- تهذیب الاحکام: ۲۰ / ۵۷ - من لا يحضره الفقيه: ۲ / ۲۰۲

ص: ۵۶

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

پس آنگاه که هفت مرتبه خانه خدا را برای زیارت طواف کردی و پشت مقام دو رکعت نماز طواف خواندی، فرشته‌ای کریم و بزرگوار دستی بر شانه‌هایت می‌زند و می‌گوید:

آنچه که گذشته است و گناهانی را که قبلًا انجام داده‌ای خداوند آن‌ها را بخشد، پس از هم اکنون تا یک‌صد و بیست روز عمل از نو آغاز کن.

بنده درگاه

رَئِيْ السُّعَيْنُ بْنُ عَلَيٍّ عَلَيْهِ السَّلَام يَطْوُفُ بِالْبَيْتِ، ثُمَّ صَارَ إِلَى الْمَقَامِ فَصَلَّى، ثُمَّ وَضَعَ خَدَّهُ عَلَى الْمَقَامِ فَجَعَلَ يَيْكَيْ وَيَقُولُ: عُبَيْدُكَ يِبَايْكَ، سَائِلُكَ يِبَايْكَ، مِسْكِينُكَ يِبَايْكَ، يُرَدُّ ذَلِكَ مِرَارًاً (۱)

حسین بن علی علیه السلام را دیدند که مشغول طواف خانه خدا است و پس از آن پشت مقام آمده نماز گزارد، سپس صورت خود را بر مقام گذاشت و شروع به گریه کرد و عرضه داشت:

۱- تاریخ دمشق: ۴۱ / ۳۸۰

ص: ۵۷

[خدایا] بنده کوچک تو در خانه توست، نیازمند تو، در خانه توست و بینوای تو در آستان توست و پیوسته آن را تکرار می‌کرد.

آب شفابخش

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مَاءُ زَمْرَدٍ دَوَاءٌ لِمَا شُرِبَ لَهُ. [\(۱\)](#)
رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: آب زمزم داروی دردی است که به نیت، آن نوشیده می‌شود.

بهترین آب

قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَاءُ زَمْرَدٍ خَيْرٌ مَاءِ عَلَىٰ وَجْهِ الْأَرْضِ. [\(۲\)](#)
امام علی علیه السلام فرمود: آب زمزم بهترین آب بر روی زمین است.

حجر اسماعیل

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: الْحِجْرُ بَيْتُ إِسْمَاعِيلَ وَفِيهِ قَبْرُ هَاجِرَ

۱- محسن: ۲۳۹۵ / ۳۹۹، کافی ۶ / ۳۸۷

۲- محسن: ۲۳۹۴

ص: ۵۸

وَقَبْرٌ إِسْمَاعِيلَ. (۱)

امام صادق علیه السلام فرمود:

حجر خانه اسماعیل است و قبر او و مادرش هاجر در آن است.

هاجر و اسماعیل

عن أبي عبد الله علیه السلام قال:

إن إسماعيل عليه السلام تُوفى وَهُوَ ابْنُ مائةَ وَثَلَاثِينَ سَنَةً وَدُفِنَ بِالْحِجْرِ مَعَ أُمِّهِ. (۲)

امام صادق علیه السلام فرمود:

اسماعیل علیه السلام در سن یکصد و سی سالگی بدرود حیات گفت و همراه با مادرش در حجر دفن شد.

خطیم

عَنْ مُعاوِيَةَ بْنِ عَمَّارٍ قَالَ:

سَأَلْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ علیه السلام عَنِ الْحَطِيمِ، فَقَالَ:

هُوَ مَا بَيْنَ الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ وَبَيْنِ الْبَيْتِ

۱- کافی: ۱۴/۲۱۰

۲- الحج والعمرۃ فی القرآن والحدیث: ۱۹۹/۱۰۷

ص: ۵۹

وَسَأَلَهُ لِمْ سُمَّيَ الْحَطِيمَ فَقَالَ:
لِأَنَّ النَّاسَ يَخْطُمُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا هُنَاكَ. [\(۱\)](#)

معاوية بن عمّار گوید:

از امام صادق علیه السلام درباره حطیم پرسیدم. حضرت فرمود: میان حجر الاسود و در کعبه است. سؤال کردم: برای چه حطیم نامیده شده؟ فرمود: برای آنکه مردم در آن جا یکدیگر را فشار می‌دهند.

ملتزم

قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ مُلْتَرَمٌ، مَا يَدْعُوا بِهِ صَاحِبُ عَاهَةِ الْأَبْرَئِ. [\(۲\)](#)
رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

میان رکن حجر الاسود و مقام ابراهیم ملتزم است، هیچ صاحب دردی آنجا دعا نمی‌کند مگر آنکه بهبودی می‌یابد.

۱- کافی: ۵۲۷ / ۴ - علل الشرایع: ۴۰۰

۲- معجم الكبير طبراني: ۱۱۸۷۳ / ۲۵۴ / ۱۱

مستجار

قال الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

بَنِي إِبْرَاهِيمُ الْبَيْتَ ... وَجَعَلَ لَهُ بَابَيْنِ بَابٌ إِلَى الْمَشْرِقِ وَبَابٌ إِلَى الْمَغْرِبِ، وَالْبَابُ الَّذِي إِلَى الْمَغْرِبِ يُسَمَّى الْمُسْتَجَارَ. (۱)

امام صادق عليه السلام فرمود:

ابراهیم خلیل کعبه را بنا کرد ... و برای آن دو در گذاشت:

دری به سوی مشرق و دری به سوی غرب، دری که به سوی غرب است مستجار نامیده شده است.

رکن یمانی

عطاء گوید:

به رسول خدا صلی الله علیه و آله گفته شد:

رَأَيْنَاكَ تُكْبِرُ اسْتِلَامَ الرُّكْنَ الْيَمَانِيَ فَقَالَ:

مَا أَتَيْتُ عَلَيْهِ قَطُّ إِلَّا وَجَبَرَئِيلُ قَائِمٌ عِنْدَهُ يَسْتَغْفِرُ لِمَنْ اسْتَأْمَمْ. (۲)

۱- مستدرک الوسائل: ۳۲۳/۹ - تفسیر قمی: ۶۲/۱

۲- أخبار مکه ازرقی: ۱/۳۳۸.

ص: ۶۱

فراوان می‌بینیم که شما رکن یمانی را استلام می‌کنید! فرمود: هر گز نزد رکن یمانی نیامدم مگر اینکه دیدم جبرئیل آن جا ایستاده و برای کسانی که آن را استلام می‌نمودند طلب مغفرت می‌کرد.

سعی صفا و مروه

عَنْ أَبِي بَصِيرٍ قَالَ:

سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ:

مَا مِنْ بُقْعَةٍ أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمَسْعَى لِأَنَّهُ يُذْلِلُ فِيهَا كُلَّ جَبَارٍ^(۱)

امام صادق عليه السلام فرمود:

هیچ بقعه‌ای نزد خداوند محبوب‌تر از محل سعی نیست برای اینکه هر ستمگر و جباری در آن جا ذلیل و خوار می‌شود.

شاعات فرشتگان

قالَ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

السَّاعِي بَيْنَ الصَّفَا وَ الْمَرْوَةِ تَشْفَعُ لَهُ الْمَلَائِكَةُ فَتُشَفَّعُ فِيهِ بِالْإِيجَابِ.^(۲)

۱- کافی: ۴/۴۳۴/۳.

۲- من لا يحضره الفقيه: ۲/۲۰۸/۲۱۶۸.

ص: ۶۲

امام سجاد علیه السلام فرمود:

فرشتگان برای سعی کنندگان بین صفا و مروه شفاعت می‌کنند و شفاعت آنان نیز پذیرفته می‌شود.

هروله

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:
صَيَارَ السَّعْدُ بَيْنَ الصَّفَّا وَ الْمَرْوَةِ لِتَأْتِي إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَشَدَّ عَلَيْهِ فَهَرَبَ مِنْهُ، فَجَرْتُ بِهِ
السُّنْنَةُ - يعنى بالْهَرَوَلَةِ -

. (۱) امام صادق علیه السلام فرمود:

[هروله] در سعی بین صفا و مروه برای آن است که ابليس خود را به ابراهیم خلیل علیه السلام در آنجا نشان داد.
آنگاه جبرائیل به آن حضرت دستور داد تا به او حمله کند، پس شیطان گریخت، از این رو [هروله] سنت شد.

نشستن در راه

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:
لَا يَجِلِّسُ بَيْنَ الصَّفَّا وَ الْمَرْوَةِ إِلَّا مَنْ جَهَدَ. (۲)

۱- علل الشرایع: ۴۳۲- وسائل الشیعه: ۱۳ / ۴۵۰.

۲- من لا يحضره الفقيه: ۴۱۷ / ۲۸۵۴.

ص: ۶۳

امام صادق علیه السلام فرمود:
میان صفا و مروه نمی‌نشینند مگر کسی که خسته شده باشد.

ریزش نور

امام باقر علیه السلام هنگام حلق می‌فرمود:
اللَّهُمَّ اعْطِنِي بِكُلِّ شَعْرَةٍ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ (۱).
بار خدایا: به اندازه هر تار مویی، نوری در قیامت به من عطا کن.

اسرار حجّ

عالیم بزرگوار سید عبدالله از نوادگان مرحوم محدث جزائی در کتاب شرح نخبه می‌نویسد:
در منابع متعدد، که مورد تأیید من است، به خط بعضی از بزرگان در حدیث مرسل چنین نقل شده است که: شبی پس از حجّ با
امام زین العابدین علیه السلام دیدار کرد، حضرت به

ص: ۶۴

او فرمود:

حججت یا شیائی؟

قالَ: نَعَمْ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ فَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَنْزَلْتَ الْمِيقَاتَ وَتَجَرَّدْتَ عَنْ مَخِيطِ الشَّيْبِ وَاغْتَسَلْتَ؟ قَالَ: نَعَمْ،
 قالَ: فَحِينَ نَزَلْتَ الْمِيقَاتَ تَوَيَّتَ أَنَّكَ خَلَعْتَ ثُوبَ الْمَعْصِيَةِ وَلَبِسْتَ ثُوبَ الطَّاعَةِ؟ قَالَ: لَا،
 قالَ: فَحِينَ تَجَرَّدْتَ عَنْ مَخِيطِ شَيْبِكَ تَوَيَّتَ أَنَّكَ تَجَرَّدْتَ مِنَ الرِّيَاءِ وَالنَّفَاقِ وَالدُّخُولِ فِي الشُّبُهَاتِ؟ قَالَ: لَا،
 قالَ: فَحِينَ اغْتَسَلْتَ تَوَيَّتَ أَنَّكَ اغْتَسَلْتَ مِنَ الْخَطَايَا وَالذُّنُوبِ؟ قَالَ: لَا،
 قالَ: فَمَا نَزَلْتَ الْمِيقَاتَ وَلَا تَجَرَّدْتَ عَنْ مَخِيطِ الشَّيْبِ وَلَا اغْتَسَلْتَ،
 ثُمَّ قَالَ: تَنَظَّفْتَ وَأَحْرَمْتَ وَعَقَدْتَ بِالْحَجَّ، قَالَ: نَعَمْ،
 قالَ: فَحِينَ تَنَظَّفْتَ وَأَحْرَمْتَ وَعَقَدْتَ الْحَجَّ تَوَيَّتَ أَنَّكَ تَنَظَّفْتَ بِنُورَةِ التَّوْبَةِ الْخَالِصَةِ لِلَّهِ تَعَالَى؟ قَالَ لَا،
 قالَ: فَحِينَ أَحْرَمْتَ تَوَيَّتَ أَنَّكَ حَرَّمْتَ عَلَى نَفْسِكَ كُلَّ مُحَرَّمٍ حَرَّمَهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ؟ قَالَ: لَا،

ص: ۶۵

(آقای شبی!) آیا حج گزاردی؟ گفت: آری فرزند رسول خدا، فرمود: آیا به میقات فرود آمدی و لباس‌های دوخته خویش را از تن بدر کردی و غسل نمودی؟ شبی پاسخ گفت: آری.

امام علیه السلام: آنگاه که به میقات درآمدی نیت کردی که لباس معصیت و نافرمانی را از تن درآورده، و جامه طاعت و فرمانبری خداوند را بجای آن پوشیده‌ای؟ شبی: نه.

امام علیه السلام: هنگامی که لباس‌های دوخته را درآوردی، آیا نیت کردی که خود را از ریا و دورویی و ورود در شبه‌ها برخنه و دور سازی؟ شبی: نه.

امام علیه السلام: به هنگام غسل کردن، نیت کردی که خود را از اشتباهات و گناهان شستشو دهی؟
شبی: نه.

امام علیه السلام: [پس تو در حقیقت] نه به میقات درآمدۀ‌ای، و نه لباس‌های دوخته را از تن کنده‌ای و نه غسل کرده‌ای...! سپس از او می‌برسنند: آیا خود را تمیز کردی و احرام پوشیدی و پیمان حج بستی؟ شبی: آری.

امام علیه السلام: آیا این نیت را داشتی که خود را با نور توبه خالص پاکیزه می‌سازی؟
شبی: نه.

امام علیه السلام: به هنگام محروم شدن، نیت آن کردی که هر چه را خداوند بر تو روا نداشته، بر خود حرام بداری؟ شبی: نه.

ص: ۶۶

قالَ: فَجِينَ عَقَدْتَ الْحَجَّ نَوْيَتَ أَنَّكَ قَدْ حَلَّتْ كُلَّ عَقْدٍ لِغَيْرِ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا،
 قَالَ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَا تَنَظَّفَتْ وَلَا أَحْرَمْتَ وَلَا عَقَدْتَ الْحَجَّ،
 قَالَ لَهُ: أَدْخَلْتَ الْمِيقَاتَ وَصَلَيْتَ رَكْعَتَيِ الْإِحْرَامِ وَلَبَيْتَ؟ قَالَ: نَعَمْ،
 قَالَ: فَجِينَ دَخَلْتَ الْمِيقَاتَ نَوْيَتَ أَنَّكَ بِيَتِهِ الزَّيَارَةِ؟ قَالَ: لَا،
 قَالَ: فَجِينَ صَلَيْتَ الرَّكْعَتَيْنِ نَوْيَتَ أَنَّكَ تَقَرَّبَتَ إِلَى اللَّهِ بِخَيْرِ الْأَعْمَالِ مِنَ الصَّلَاةِ وَأَكْبَرَ حَسَنَاتِ الْعِبَادِ؟ قَالَ: لَا،
 قَالَ: فَجِينَ لَبَيَّتَ نَوْيَتَ أَنَّكَ نَطَقْتَ لِلَّهِ سُبْحَانَهُ بِكُلِّ طَاعَةٍ وَصُمِّتَ عَنْ كُلِّ مَعْصِيَةٍ؟ قَالَ: لَا،
 قَالَ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَا دَخَلْتَ الْمِيقَاتَ وَلَا صَلَيْتَ وَلَا لَبَيَّتَ،
 ثُمَّ قَالَ لَهُ: أَدْخَلْتَ الْحَرَمَ وَرَأَيْتَ الْكَعْبَةَ وَصَلَيْتَ؟ قَالَ: نَعَمْ،
 قَالَ: فَجِينَ دَخَلْتَ الْحَرَمَ نَوْيَتَ أَنَّكَ حَرَمْتَ عَلَى نَفْسِكَ كُلَّ غِيَّبَةٍ تَسْتَغْيِيْهَا الْمُسْلِمِينَ مِنْ أَهْلِ مِلَّةِ الْإِسْلَامِ؟ قَالَ: لَا.

ص: ۶۷

امام علیه السلام: به هنگام بستن پیمان حج، آیا قصد آن کردی که هر پیمان غیر الهی را گشوده‌ای (رها کرده‌ای)؟
شبلى: نه.

امام علیه السلام: نه احرام بسته‌ای، نه پاکیزه شده‌ای و نه نیت حج کرده‌ای! آنگاه چنین پرسید: آیا به میقات داخل شدی و دو رکعت نماز احرام بجای آوردی و لبیک گفتی؟
شبلى: آری.

امام علیه السلام: به هنگام خواندن دو رکعت نماز (طواف)، نیت آن داشتی که به بهترین کارها و بزرگترین نیکی‌های بندگان (که همان نماز است)، خود را به خدا نزدیک می‌کنی؟
شبلى: نه.

امام علیه السلام: آنگاه که لبیک گفتی، نیت آن کردی که به هر چه فرمانبرداری محض خداوند است سخن می‌گویی و از هر نافرمانی و معصیتی سکوت می‌کنی؟
شبلى: نه.

امام علیه السلام: نه در میقات داخل شده‌ای، نه نماز گزارده‌ای و نه لبیک گفته‌ای!
و باز پرسید: آیا به حرم داخل شدی و کعبه را دیدی و نماز خواندی؟
شبلى: آری.

ص: ۶۸

قالَ فِيْهِنَّ وَصَلَّتْ مَكَّةَ نَوِيْتَ بِقَلْبِكَ أَنَّكَ قَصَدْتَ اللَّهَ؟ قَالَ: لَا.

قالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: فَمَا دَخَلْتَ الْحَرَمَ وَلَا رَأَيْتَ الْكَعْبَةَ وَلَا صَلَّيْتَ.

ثُمَّ قَالَ: طُفْتَ بِالْبَيْتِ وَمَسَيْتَ الْأَرْكَانَ وَسَعَيْتَ؟ قَالَ: نَعَمْ.

قالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: فَجِينَ سَعَيْتَ نَوِيْتَ أَنَّكَ هَرَبْتَ إِلَى اللَّهِ وَعَرَفَ مِنْكَ ذَلِكَ عَلَامُ الْغُيُوبِ؟

قَالَ: لَا.

قالَ فَمَا طُفْتَ بِالْبَيْتِ وَلَا مَسَيْتَ الْأَرْكَانَ وَلَا سَعَيْتَ.

ثُمَّ قَالَ لَهُ: صَافَحْتَ الْحَجَرَ وَوَقَفْتَ بِمَقَامِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَصَلَّيْتَ بِهِ رُكْعَيْنِ؟ قَالَ: نَعَمْ فَصَاحَ عَلَيْهِ السَّلَامُ صَيْحَةً كَادَ يُفَارِقُ الدُّنْيَا ثُمَّ قَالَ:

آه آه

ثُمَّ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَنْ صَافَحَ الْحَجَرَ الْأَسْوَدَ فَقَدْ صَافَحَ اللَّهَ تَعَالَى، فَانْظُرْ يَا مِشِيكِينْ لَا تُصْبِعْ أَجْرَ مَا عَظُمْ حُرْمَتُهُ، وَتَنْقُضُ الْمُصَافَحَةَ بِالْمُخَالَفَةِ، وَقَبِضَ الْحَرَامِ نَظِيرَ أَهْلِ الْأَثَامِ.

ص: ۶۹

امام علیه السلام: به هنگام ورود به حرم نیت آن کردی که هر غیبت و بد گویی مسلمانی از جامعه اسلامی را بر خود حرام می‌کنی؟
شبی: نه.

امام علیه السلام: ب هنگام رسیدن به مکه، نیت کردی که فقط خدا را می‌خواهی [و می‌جویی]؟ شبی: نه.

امام علیه السلام: پس نه به حرم وارد شده‌ای و نه کعبه را دیده‌ای و نه نماز گزارده‌ای! و ادامه داد: گرداگرد خانه خدا طوف
کردی؟ وارکان خانه را لمس نمودی؟ وسعي انجام دادی؟ شبی: آری.

امام علیه السلام: به هنگام سعی، نیت آن داشتی که (از شرّ شیطان و نفس) به خدا پناه می‌بری و او که آگاه به پنهان‌هاست، نسبت به
این مسئله داناست؟
شبی: نه.

امام علیه السلام: پس نه طوف خانه کرده‌ای، نه ارکان را لمس نموده‌ای و نه سعی نموده‌ای!

سپس فرمود: آیا با حجر الاسود دست دادی، کنار مقام ابراهیم ایستادی، و دور کعت نماز خواندی؟ شبی: نه.
در این هنگام امام فریادی برآورد چونانکه گویی نزدیک است از دنیا برود، سپس فرمود: آه، آه ...

آنگاه فرمود: کسی که با حجر الاسود دست داده، مصافحه کند، در حقیقت با خداوند متعال دست داده است، پس ای نادر ناتوان
بنگر و بیاندیش، و پاداش آنچه راحرمت قائل شده و بزرگ داشته‌ای، ضایع مگردن و همچون معصیت کاران، دستی که به
خدادادی (و پیمانی را که با خدا بستی) نگسل و نشکن.

ص: ۷۰

ثُمَّ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: نَوَيْتَ حِينَ وَقَفْتَ عِنْدَ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّكَ وَقَفْتَ عَلَى كُلِّ طَاعَةٍ وَتَخَلَّفْتَ عَنْ كُلِّ مَعْصِيَةٍ؟ قَالَ: لَا.

قَالَ: فَحِينَ صَلَيْتَ فِيهِ رَكْعَيْتَ نَوَيْتَ أَنَّكَ صَلَيْتَ بِصَلَادَةٍ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَأَرْغَمْتَ بِصَلَاتِكَ أَنْفَ الشَّيْطَانِ؟ قَالَ: لَا.

قَالَ لَهُ: فَمَا صَافَحْتَ الْحَجَرَ الْأَسْوَدَ وَلَا وَقَفْتَ عِنْدَ الْمَقَامِ وَلَا صَلَيْتَ فِيهِ رَكْعَيْتَ.

ثُمَّ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: لَهُ أَشْرَفْتَ عَلَى بَئْرِ زَمْرَمْ وَشَرِبْتَ مِنْ مَائِهَا؟ قَالَ: نَعَمْ.

قَالَ نَوَيْتَ أَنَّكَ أَشْرَفْتَ عَلَى الطَّاعَةِ، وَغَضَضْتَ طَرْفَكَ عَنِ الْمَعْصِيَةِ؟ قَالَ: لَا.

قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: فَمَا أَشْرَفْتَ عَلَيْهَا وَلَا شَرِبْتَ مِنْ مَائِهَا.

ثُمَّ قَالَ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَسْعَيْتَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَمَشَيْتَ وَتَرَدَّدْتَ بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: نَعَمْ.

قَالَ لَهُ: نَوَيْتَ أَنَّكَ بَيْنَ الرَّجَاءِ وَالْخَوْفِ؟

قَالَ: لَا.

قَالَ: فَمَا سَعَيْتَ وَلَا مَشَيْتَ وَلَا تَرَدَّدْتَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ ...»

ص: ۷۱

سپس فرمود: آنگاه که نزد مقام ابراهیم قرار گرفتی آیا نیت کردی که مصمم بر انجام همه دستورهای الهی و فرمانبرداری از آن و مخالف با هر معصیت و نافرمانی خدا باشی؟ گفت: نه.

امام فرمود: آنگاه که دو رکعت نماز طواف را به جای آورده آیا نیت کردی که با ابراهیم علیه السلام نمازگزاری و با نمازت بینی شیطان را به خاک مالیدی؟ گفت: نه.

امام فرمود: پس در حقیقت، نه با حجرالاسود دست داده و مصافحه کرده‌ای، و نه در مقام ابراهیم توقف کرده و ایستاده‌ای، و نه دو رکعت نماز آنجا خوانده‌ای!

سپس فرمود: آیا بر سر چاه زمزم رفتی و از آب آن نوشیدی؟ گفت: آری.

امام فرمود: آیا نیت کردی که بر فرمانبرداری خداوند اشراف یافته، و از گناه و معصیت چشم پوشیده و روی گردانده‌ای؟ شبیه گفت: نه.

امام فرمود: پس در حقیقت بر چاه زمزم اشراف نیافته‌ای و از آب آن نوشیده‌ای!

امام سپس فرمود: آیا سعی صفا و مروه را انجام دادی؟ و پیاده بین آن دو کوه رفت و آمد داشتی؟ گفت: آری.

امام فرمود: آیا نیت کردی که میان خوف و رجاء و ترس و امید در حرکتی؟ گفت: نه.

امام فرمود پس سعی صفا و مروه انجام نداده‌ای و میان آن دو کوه تردد نکرده و راه نرفته‌ای!!

ص: ۷۲

فَطَقِ الشَّبَلُ يَئِكُى عَلَى مَا فَرَطَهُ فِي حَجَّهِ، وَمَا زَالَ يَعْلَمُ حَتَّى حَجَّ مِنْ قَابِلٍ بِمَعْرِفَةٍ وَيَقِينٍ. [\(۱\)](#)
... سپس امام بقیه اعمال حجّ را ذکر می‌کنند تا آنجا که شبلی سخت به گریه افتاده و از اینکه نتوانسته حجّ را آنگونه که هست بشناسد و مناسک حج را عارفانه انجام دهد از شدت ناراحتی به خود پیچید و از آن پس به دنبال فراگیری اسرار و معارف حج بود تا بتواند حج سال بعد را از روی شناخت و یقین به جای آورد.

تسبیح در مکّه

قالَ عَلَيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ:
تَسْبِيحةً بِمَكَّةَ أَفْضَلُ مِنْ حَرَاجِ الْعِرَاقِينِ يُنْفَقُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَقَالَ: مَنْ حَتَّمَ الْقُرْآنَ بِمَكَّةَ لَمْ يَمْتُ حَتَّى يَرِي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَيَرِي مَنْزِلَهُ فِي الْجَنَّةِ. [\(۲\)](#)

۱- مستدرک الوسائل: ۱۶۶ / ۱۰

۲- تهذیب الأحكام: ۱۶۴۰ / ۴۶۸ / ۵

ص: ۷۳

امام سبّاج علیه السلام فرمود: شواب سبحان اللَّهِ گفتن در مَكَّه بالا-تر از انفاق مالیات عراقین در راه خداست، و نیز فرمود: هر کس در مَكَّه قرآن را ختم کند، نمی‌میرد مگر آنکه رسول خدا صلی الله علیه و آله را می‌بیند، و جایگاه خویش را در بهشت مشاهده نماید.

وداع با کعبه

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: إِذَا أَرَدْتَ أَنْ تَخْرُجَ مِنْ مَكَّةَ وَ تَأْتِيَ أَهْلَكَ فَوَدْعُ الْبَيْتَ وَ طُفْ بِالْبَيْتِ أُسْبُوعًا. (۱)

معاوية بن عمّار گوید:

امام صادق علیه السلام فرمود: هنگامی که خواستی از مَكَّه خارج شوی و به سوی خانواده‌ات برگردی، پس با کعبه وداع کرده و هفت بار گرد کعبه طواف کن

....

نشانه قبولی

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ: آئِهُ قَبُولِ الْحَجَّ تَرْكُ مَا كَانَ عَلَيْهِ الْعَبْدُ مُقِيمًا مِنَ الدُّنُوبِ. (۲)

۱- کافی: ۴/۵۳۰.

۲- مستدرک الوسائل: ۱۰/۱۶۵.

ص: ۷۴

رسول خدا صلی الله علیہ و آله فرمود: نشانه قبولی حج آن است که گناهانی را که قبلًا انجام می‌داده، ترک کند.

زیارت رسول خدا

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَنْ حَجَّ فَزارَ قَبْرِي بَعْدَ مَوْتِي كَانَ كَمْ زارَنِي فِي حَيَاةِي. (۱)

رسول خدا صلی الله علیہ و آله فرمود: کسی که حج گرارد و پس از مرگ من به زیارت قبر من بیاید، مانند آن است که مرا در حال زنده بودن زیارت کرده است.

حج با رسول خدا

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامِ قَالَ إِنَّ زِيَارَةَ قَبْرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ تَعْدِلُ حَجَّةً مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَبْرُورَةً. (۲)

امام باقر علیه السلام فرمود:

همانا زیارت قبر رسول خدا صلی الله علیہ و آله برابر با یک حج

۱- معجم الاوسط طبراني: ۳۵۱ / ۳۳۷۶

۲- وسائل الشیعه: ۳۳۵ / ۱۴ - کامل الزیارات: ۴۷

ص: ۷۵

مقبول همراه با آن حضرت است.

شفاعت در قیامت

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مَنْ جَاءَنِي زائِرًا لَا يَعْمَلُهُ حاجَةً إِلَّا زِيَارَتِي، كَانَ حَقًا عَلَيَّ أَنْ أُكُونَ لَهُ شَفِيعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ. (۱)

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

هر کس به زیارت من بیاید، و کاری جز زیارت من نداشته باشد، سزاست که من او را روز قیامت شفاعت کنم.

سلام فرشتگان

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى لِي مَلَكِينِ يَرْدَانِ السَّلَامَ عَلَى مَنْ سَلَّمَ عَلَيَّ مِنْ شَرْقِ الْبِلَادِ وَغَربِهَا، إِلَّا مَنْ سَلَّمَ عَلَيَّ فِي دَارِي فَأَنِي أَرْدُ عَلَيْهِ السَّلَامَ بِنَفْسِي. (۲)

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

خداؤند تعالی برای من دو فرشته خلق فرموده که

۱- معجم الكبير طبراني: ۱۳۱۴۹ / ۲۲۵ / ۱۲

۲- کنز العمل: ۳۴۹۲۹ / ۲۵۶ / ۱۲

ص: ۷۶

هر کس از شرق و غرب بر من سلام کند و درود فرستد، پاسخ آنان را می‌دهند. مگر کسی که در خانه من، به من سلام دهد که خود، جواب سلام او را می‌دهم.

نماز در مسجد النبی صلی الله علیه و آله

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: صَلَاةٌ فِي مَسْجِدٍ يَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ عَشَرَةَ آلَافِ صَلَاةٍ فِي غَيْرِهِ مِنَ الْمَسَاجِدِ إِلَّا الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ فَإِنَّ الصَّلَاةَ فِيهِ تَعْدِلُ مِائَةَ أَلْفٍ صَلَاةٍ. (۱)

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

نماز در مسجد من برابر است با ده هزار نماز در مساجد دیگر جز مسجدالحرام، که نماز در آن یکصد هزار رکعت ثواب دارد.

جماعت اهل سنت

عنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَمَّارٍ، قَالَ: «قَالَ لِي أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: يَا إِسْحَاقُ أَتُصَلِّي مَعَهُمْ فِي الْمَسْجِدِ؟

۱- کافی: ۴/۱۱- ثواب الاعمال: ۱/۵۰

ص: ۷۷

قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: صَلَّ مَعَهُمْ فَإِنَّ الْمُحَصَّلَى مَعَهُمْ فِي الصَّفَّ الْأَوَّلِ كَالشَّاهِرِ سَيِّفَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ». (۱)

اسحاق بن عمار گوید:

«امام صادق عليه السلام به من فرمود:

ای اسحاق، آیا با آنان (یعنی اهل سنت) در مسجد نماز می‌خوانی؟

گفتم: آری.

حضرت فرمود: با آنان نماز بخوان، همانا کسی که با آنها در صف اوّل نماز بخواند، مانند سرباز جهادگری است که در راه خدا شمشیر زند و با دشمنان دین نبرد کند.»

رفتار با مسلمانان دیگر کشورها

رَيْدُ الشَّحَامُ عَنِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ، أَنَّهُ قَالَ:

«يَا رَيْدُ خَالِقُوا النَّاسَ بِآخْلَاقِهِمْ صَلُّوا فِي مَسَاجِدِهِمْ وَعُودُوا مَرْضَاهُمْ وَإِنِّي أَسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَكُونُوا الْأَئِمَّةَ وَالْمُؤَذِّنَينَ فَافْعُلُوا فَإِنَّكُمْ إِذَا فَعَلْتُمْ ذَلِكَ قَالُوا هُؤُلَاءِ الْجَعْفَرِيَّةُ رَحْمَ اللَّهُ جَعْفَرًا مَا

ص: ۷۸

کَانَ أَحْسَنَ مَا يُؤَدِّبُ أَصْحَابَهُ وَإِذَا تَرْكُتُمْ ذَلِكَ قَالُوا هَؤُلَاءِ الْجَعْفَرِيَّةُ فَعَلَ اللَّهُ بِجَعْفَرٍ مَا كَانَ أَسْوَأَ مَا يُؤَدِّبُ أَصْحَابَهُ). (۱)
امام صادق عليه السلام فرمود:

ای زید، خود را با اخلاق ایشان تطبیق داده، رفتاری خوب با آنان داشته باشد، در مساجد آنها نماز بگزارید، بیمارانشان را عیادت کنید، در تشییع جنازه آنان حاضر شوید، و اگر بتوانید امام جماعت یا مؤذن آنان باشید، چنین کنید، زیرا اگر چنین رفتار کنید گویند:

اینها جعفری (و پیروان جعفر بن محمد علیه السلام) اند، خداوند جعفر را رحمت کند، چه خوب یاران خود را تربیت کرده است. و اگر چنین رفتار نکنید، گویند اینها جعفری هستند خداوند با جعفر چنان کند، یارانش را چه بد تربیت کرده است!!»

باغ بهشت

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مَا بَيْنَ قَبْرِيْ وَمِنْبَرِيْ رَوْضَهُ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّهِ، وَمِنْبَرِيْ عَلَى تُرْعَهُ مِنْ تُرْعَ الْجَنَّهِ. (۲)

۱- وافی: ۱۸۲ / ۲ - من لا يحضره الفقيه: ۳۸۳ / ۱

۲- کافی: ۳ / ۵۵۴ / ۴

ص: ۷۹

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:
میان قبر من و منبر من باعث‌های بهشت است و منبر من بر دریچه‌های از دریچه‌های بهشت است.

سلام بر فاطمه علیها السلام

یزید بن عبدالملک از پدرش شنیده که جد او گفته است:
بر حضرت فاطمه زهراء علیها السلام وارد شدم. آن حضرت بر من سلام کرد، سپس فرمود:
چه چیزی سبب شده به اینجا بیایی؟
عرض کردم: درخواست برکت.
قالَتْ: أَخْبَرْنِي أُبِي وَ هُوَ ذَا هُوَ أَنَّهُ مَنْ سَلَّمَ عَلَيْهِ وَ عَلَىٰ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ أُوْجَبَ اللَّهُ لَهُ الْجَنَّةَ.
فاطمه علیها السلام فرمود: پدرم به من خبر داد که هر کس بر او و بر من سه روز سلام دهد، خداوند بهشت را بر او واجب گرداند.
قُلْتُ لَهَا: فِي حَيَاتِهِ وَ حَيَاتِكِ قَالَتْ نَعَمْ وَ بَعْدَ مَوْتِنَا. (۱)

۱- تهذیب الاحکام: ۱۸/۹/۶

ص: ۸۰

از آن حضرت پرسیدم: در حیات ایشان و شما؟

پاسخ فرمود:

آری و پس از مرگ ما.

زیارت شهیدان

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:

إِنَّ فَاطِمَةَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَتْ تَأْتِي قُبُورَ الشُّهَدَاءِ فِي كُلِّ غَدَاءٍ سَبْتٍ فَتَأْتِي قَبْرَ حَمْزَةَ وَ تَرْحَمُ عَلَيْهِ وَ تَسْتَغْفِرُ لَهُ. [\(۱\)](#)

امام صادق علیه السلام فرمود:

حضرت فاطمه علیها السلام هر صبح شنبه به زیارت قبر حمزه می آمد و برای او طلب رحمت و آمرزش می کرد.

نماز در قبا

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

الصَّلَاةُ فِي مَسِيْدِ قُبَّةِ الْكَعْمَرَةِ. [\(۲\)](#)

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: نماز در مسجد قباء مانند انجام

۱- تهذیب الاحکام: ۱۶۸ / ۴۶۵ / ۱

۲- سنن ترمذی: ۳۲۴ / ۱۴۵ / ۲

ص: ۸۱

عمره است [پاداش عمره دارد].

زیارت امامان بقیع

قال الرضا عليه السلام:

ان لِكُلِّ اَمَامٍ عَهْدًا فِي عُنْقِ اُولِيَائِهِ وَشِيعَتِهِ وَان مِنْ تَمَامِ الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ وَحُسْنِ الْاَدَاءِ زِيَارَةُ قُبُورِهِمْ فَمَنْ زَارَهُمْ رَغْبَةً فِي زِيَارَتِهِمْ وَتَضْدِيقًا
بِمَا رَغَبُوا فِيهِ كَانَ أَئْتَتْهُمْ شُفَاعَاتُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ! (۱)

امام رضا عليه السلام فرمود:

برای هر امامی به گردن دوستان و پیروانش تعهدی است، که وفای کامل به آن عهد، زیارت قبور آنها است، پس هر کس از روی عشق و علاقه، و با پذیرش آنچه آنان در پی آن بودند، قبور آنان را زیارت کند، پیشوایانشان نیز روز قیامت آنها را شفاعت می‌کنند.

فلسفه زیارت

قال أَبُو جَعْفَرَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَنَظَرَ النَّاسَ فِي الطَّوَافِ قَالَ:
أُمِرُّوا أَنْ يُطْوِفُوا بِهَذَا ثُمَّ يَأْتُونَا فَيُعَرِّفُونَا

ص: ۸۲

مَوَدَّتُهُمْ ثُمَّ يَعْرِضُوا عَلَيْنَا نَصْرَهُمْ». [\(۱\)](#)

«امام باقر علیه السلام در حالی که مردم را در حال طواف می‌نگریست فرمود:

به آنان فرمان داده شده تا در اینجا [و گرد کعبه] طواف کنند، سپس نزد ما آمد، دوستی و محبت و نیز نصرت و یاری خود را به ما اظهار و عرضه نمایند.»

کمک به خانواده عمره‌گزاران

قالَ عَلَيْيِ بْنُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

مَنْ خَلَفَ حَاجًا فِي أَهْلِهِ وَ مَالِهِ كَانَ لَهُ كَأْجِرٌ حَتَّىٰ كَانَهُ يَسْتَلِمُ الْأَحْجَارَ. [\(۲\)](#)

امام زین العابدین علیه السلام فرمود:

کسی که در نبود حاجی، به خانواده و مال او رسیدگی می‌کند، پاداشی همانند او دارد، تا آنجا که گویی سنگ‌های [کعبه] را لمس کرده است.

۱- مستدرک الوسائل: ۱۸۹ / ۱۰

۲- محاسن: ۱ / ۱۴۷ / ۲۰۶ - وسائل الشیعه: ۱۱ / ۴۳۰

احترام به عمره گزاران

قالَ أَبُو جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

وَقُرُوا الْحَاجَ وَالْمُعْتَمِرِينَ فَإِنَّ ذَلِكَ وَاجِبٌ عَلَيْكُمْ. (۱)

امام باقر عليه السلام فرمود:

حجيان و عمره گزاران را محترم بداريد که اين کار بر شما لازم است.

تحول روحی

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامِ قَالَ:

الْحَاجُ لَا يَرَأُ عَلَيْهِ نُورُ الْحَجَّ مَا لَمْ يُلَمَّ بِذَنْبٍ. (۲)

امام صادق عليه السلام فرمود: حج گزار تا زمانی که به گناه آلوده نشده نور حج را پيوسته دارا خواهد بود.

گوارايتان باد

عَنْ يَحْيَى بْنِ يَسَارٍ قَالَ:

حَجَّجْنَا فَمَرَرْنَا بِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامِ فَقَالَ:

۱- من لا يحضره الفقيه: ۲۲۸ / ۲۲۶۶

۲- كافي: ۱۱ / ۲۵۵

ص: ۸۴

«حاجُّ بَيْتِ اللَّهِ وَ زُوَّارُ قَبْرِ بَيْهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ شِيعَةِ آلِ مُحَمَّدٍ هَنِئًا لَكُمْ». (۱)

یحیی بن یسار گوید:

حج گرارد، سپس به امام صادق عليه السلام برخورد کردیم، آن حضرت فرمود: حاجی خانه خدا و زائر قبر پیامبر صلی الله علیه و آله و شیعه آل محمد گوارایتان باد.»

۱- کافی: ۵۴۹ / ۴

درباره مرکز

بسم الله الرحمن الرحيم

جاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آيه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام)؛ خدا رحم نماید بندهای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهاي ما را ياد گيرد و به مردم ياد دهد، زيرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بى

آنکه چيزی از آن کاسته و یا بر آن بیافرایند) بدانند هر آينه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البخار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهنند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البيت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شباهت منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشد.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزووه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سه مراد

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، اینیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۵۰۵۲۴۲۳۵)

ز) طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند

مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش‌ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه
ی) برگزاری دوره‌های آموزشی ویژه عموم و دوره‌های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال
دفتر مرکزی: اصفهان/ خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان
تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۲۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ فکس ۰۳۱۱ ۲۲۵۷۰۲۲ دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش کاربران ۰۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده‌ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح‌های توسعه‌ای فرهنگی نیست، از این‌رو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الا عظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافروزی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاء الله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۹۵۳ ، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۵۳۴۵-۰۳۱۱ و شماره حساب شبا: ۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۹۰-۰۶۰۹-۰۵۳ به نام مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیت‌ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بندۀ بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسكري عليه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساكت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بندۀ دارد».

www

برای داشتن کتابخانه های شخصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی
www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و بروای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۴۰۰۰ ۱۰۹